PALM OFF
FEST 2019

PALM OFF FEST

4. ročník setkání divadel
střední Evropy

22 10 – 04 11 2019
Divadlo pod Palmovkou

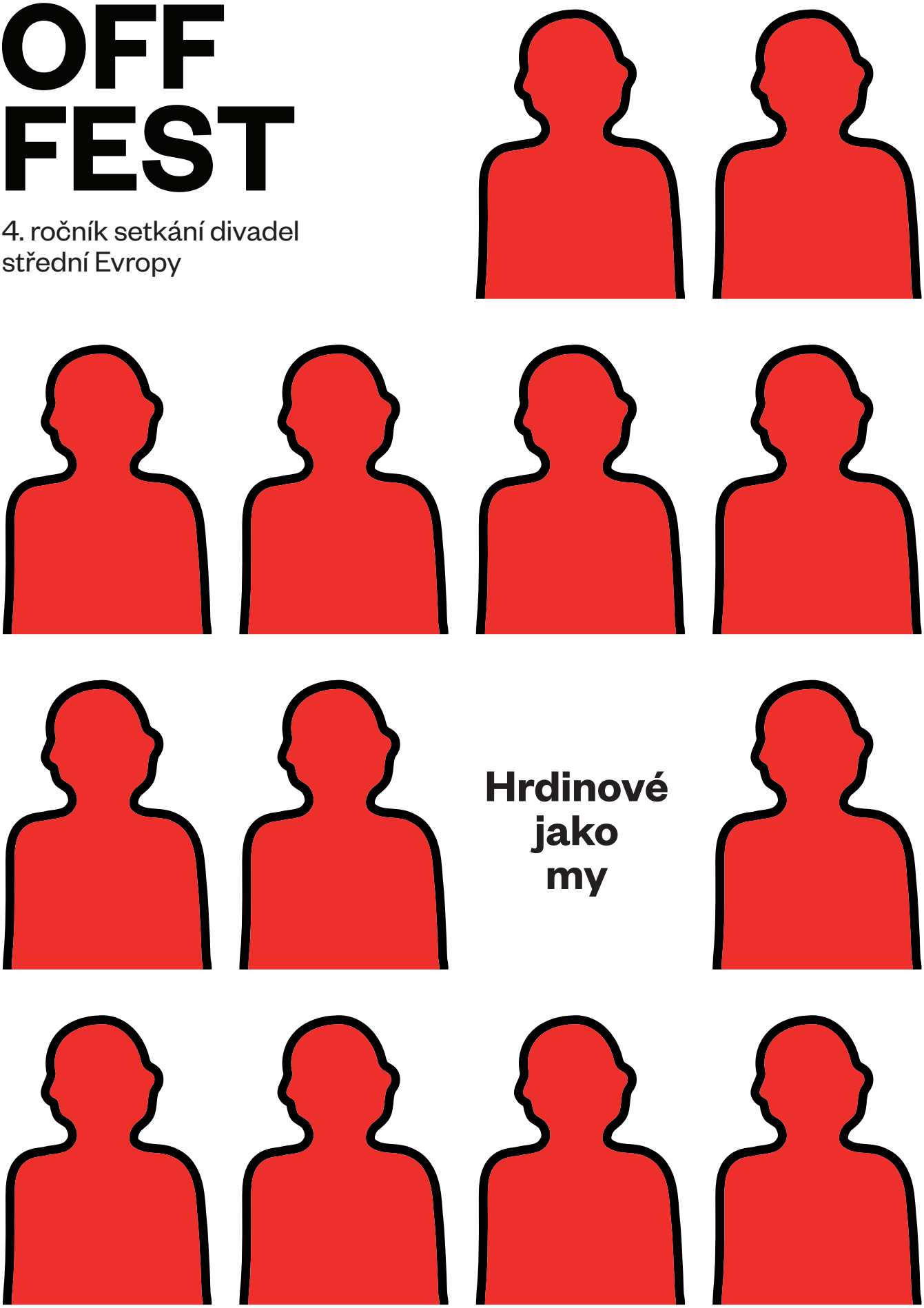

Hrdinové jako my

POSEDLÍ PALMOVKOU

SEZÓNA 2019/2020

DIVADLO
POD PALMOVKOU

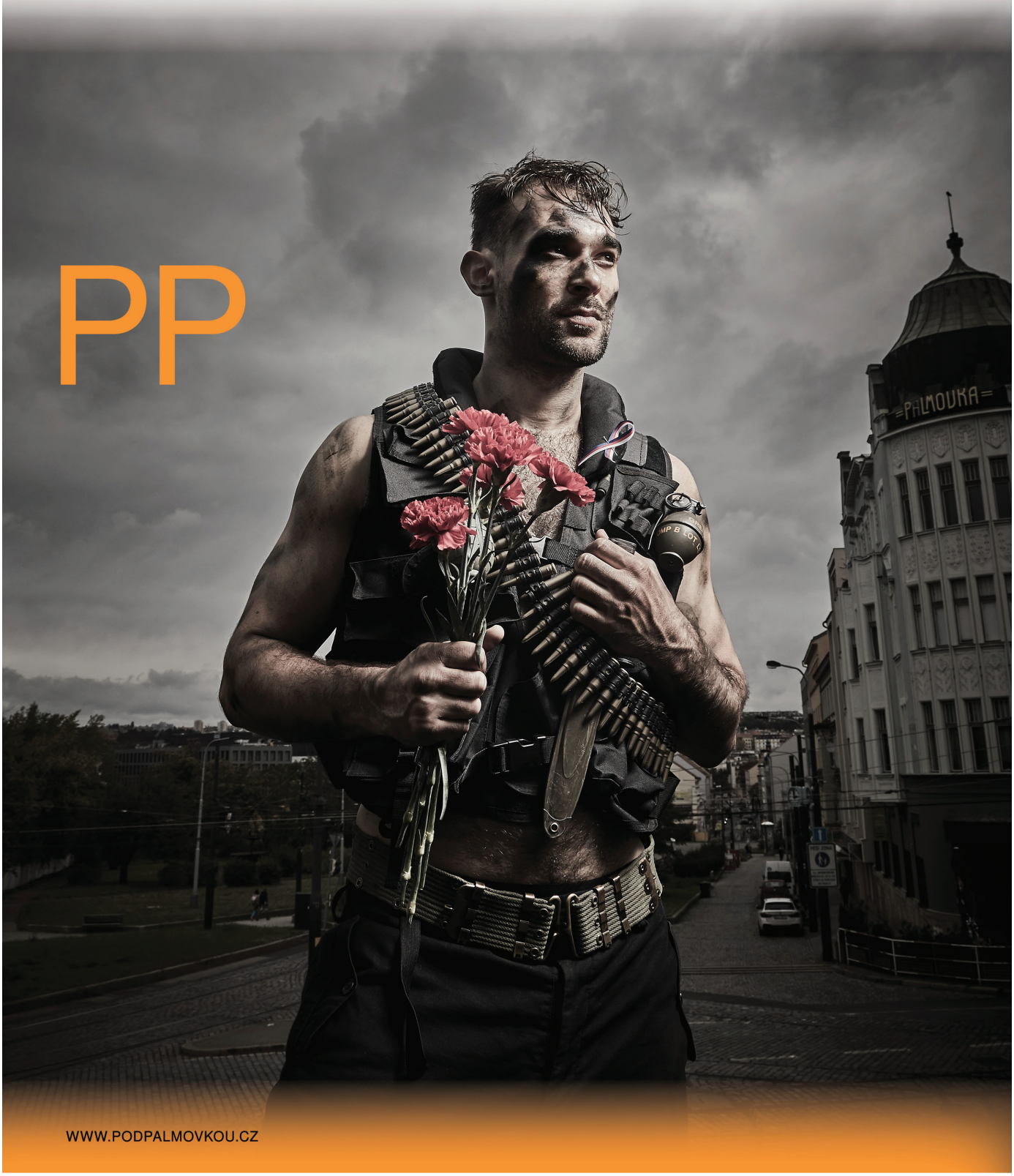

WWW.PODPALMOVKOU.CZ

CRESTYL
DOCK IN
Regina DAB Praha
XANTYPA

PROGRAM FESTIVALU

20. 9. – 4. 11.	Galerie Světova 1, Světova 1, Praha 8	**VÝSTAVA** ***NOTHING NEW UNDER THE SUN***	Kurátoři výstavy Michal Jalůvka, Zai Xu Ve dnech festivalových představení je galerie otevřena 17:00 – 19:30 Vstup zdarma Pořádá Wi-m Production
22. 10. – 15. 11.	18:00 Slavnostní zahájení výstavy v Galerii ve foyer Divadla pod Palmovkou	**VÝSTAVA** ***NEJSME TU SAMI: PŘÍBĚHY NAŠICH MENŠIN***	Ve dnech představení Divadla pod Palmovkou je výstava otevřena od 18:00 Vstup zdarma Pořádá Wi-m Production
22. 10.	18:30 Velký sál Divadla pod Palmovkou	**FAUST** **SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU**	Režie: Jan Klata Divadlo pod Palmovkou, Praha, Česká republika Anglické titulky Po skončení představení diskuze s tvůrci
23. 10.	9:00 – 17:30 Divadlo DISK, Karlova 26, Praha 1	**MEZINÁRODNÍ KONFERENCE** ***DIVADLO A SVOBODA: PROMĚNA PARADIGMATU EVROPSKÉ NEZÁVISLÉ DIVADELNÍ KULTURY PO ROCE 1989***	
	20:00 Velký sál Divadla pod Palmovkou	**KONCERT KAPELY KVĚTY**	
24. 10.	9:30 – 17:30 Studio Hrdinů, Dukelských hrdinů 47, Praha 7	**MEZINÁRODNÍ KONFERENCE** ***DIVADLO A SVOBODA: PROMĚNA PARADIGMATU EVROPSKÉ NEZÁVISLÉ DIVADELNÍ KULTURY PO ROCE 1989***	
	19:00 Studio PALM OFF, Divadlo pod Palmovkou	**SCÉNICKÉ ČTENÍ:** **TOUŽÍM PO ALPÁCH; TAK VZNIKAJÍ JEZERA**	Režie Ondřej Škrabal Studio Rote Praha, Česká republika Vstup zdarma Pořádá Wi-m Production
25. 10.	19:00 Velká scéna Divadla pod Palmovkou	**BIOLOGIE POLITIKA – – FOUCHÉ!!!**	Režie Lukáš Brutovský Slovenské komorné divadlo Martin Martin, Slovenská republika Po skončení představení diskuze s tvůrci
27. 10.	19:30 Studio PALM OFF, Divadlo pod Palmovkou	**BEZRUKÝ FRANTÍK**	Režie F. X. Kalba Studio PALM OFF Divadla pod Palmovkou Praha, Česká republika Anglické titulky Po skončení představení diskuze s tvůrci
29. 10.	19:00 Velký sál Divadla pod Palmovkou	**MAĎARSKÝ AKÁT**	Režie Kristóf Kelemen, Bence György Pálinkás Trafó Budapešť, Maďarsko České titulky Po skončení představení diskuze s tvůrci
30. 10.	19:00 Velký sál Divadla pod Palmovkou	**POZOROVATELÉ**	Režie Kristóf Kelemen Trafó Budapešť, Maďarsko České titulky Po skončení představení diskuze s tvůrci
1. 11.	19:00 Velký sál Divadla pod Palmovkou	**NAOPAK**	Režie Boris Nikitin Slovensko mladinsko gledališče Lublaň, Slovinsko České titulky Po skončení představení diskuze s tvůrci
2. 11.	16:00 – 18:00 Kavárna Divadla pod Palmovkou	**DEBATA – ČESKÝ ROZHLAS VLTAVA UVÁDÍ:** ***FESTIVALY, KAM SE PODÍVÁŠ***	Pořádá Wi-m Production
2. 11.	Zkušebna Divadla pod Palmovkou	**MARATON DOKUMENTÁRNÍCH FILMŮ**	Pořádá Wi-m Production
	19.00	***AŽ PŘIJDE VÁLKA***	Režie Jan Gerbert, ČR, 2018, 76 min. Po skončení projekce diskuze s tvůrci Vstup zdarma
	21.00	***EXIT***	Režie Karen Winther, Norsko, 2018, 83 min. Po skončení projekce diskuze s tvůrci Vstup zdarma
	23.00	***V ZAJETÍ***	Režie Bernadett Tuza-Ritter, Maďarsko, 2017, 90 min. Vstup zdarma
4. 11.	19:00 Velký sál Divadla pod Palmovkou	**MEIN KAMPF**	Režie Jakub Skrzywanek Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera Varšava, Polsko České titulky Představení je určeno pouze dospělým divákům! Po skončení představení diskuze s tvůrci

DIVADLO POD PALMOVKOU JE DIVADELNÍ SCÉNOU HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

HLAVNÍM ORGANIZÁTOREM FESTIVALU PALM OFF FEST 2019 JE DIVADLO POD PALMOVKOU, ZENKLOVA 34, 180 36, PRAHA 8.

POŘADATELEM OFFPROGRAMU FESTIVALU PALM OFF FEST JE AGENTURA WI-M PRODUCTION PRAHA, S.R.O.

ZÁŠTITU HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY NAD IV. ROČNÍKEM FESTIVALU PALM OFF FEST POŘÁDANÝM DIVADLEM POD PALMOVKOU VE DNECH 22. 10. – 4. 11. 2019 PŘEVZALA RADNÍ PRO KULTURU PANÍ HANA TŘEŠTÍKOVÁ.

PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Jsme hrdým držitelem značky EFFE
(Europe for Festivals, Festivals for Europe)

ORGANIZAČNÍ TÝM:

ŘEDITEL FESTIVALU
Michal Lang

MANAŽERKA FESTIVALU
Ivana Wojtylová

DRAMATURG FESTIVALU
Jan Jiřík

PRODUKCE
Viktorie Schmoranzová, Aneta Nádvorníková

MARKETING
Eliška Nováková

PR
Eliška Mikovcová, Markéta Hanušová

MODEROVÁNÍ DISKUZÍ
Veronika Štefanová, Romana Štorková Maliti,
Martin Macháček, Jan Jiřík

VEDOUCÍ TECHNIKY DIVADLA POD PALMOVKOU
Jan Špíšek

ČESKÉ TITULKY K PŘEDSTAVENÍM
Jiří Zeman (*Maďarský akát*, *Pozorovatelé*); Aleš Kozár (*Naopak*);
Anna Plasová (*Mein Kampf*)

ANGLICKÉ TITULKY K PŘEDSTAVENÍM *FAUST*
A *BEZRUKÝ FRANTÍK*
Matej Synak

PROGRAMOVÝ BULLETIN
PRO PALM OFF FEST 2019 PŘIPRAVILI:
Redakce: Ladislav Stýblo; texty: Ladislav Stýblo, Jan Jiřík; překlad do angličtiny: Marta Darom; grafická úprava a sazba: Martin Ponec; jazyková korektura českého textu (kromě autorizovaných textů): Pavla Březinová.

Vydalo Divadlo pod Palmovkou, 2019.
Redakční uzávěrka: 18. 10. 2019
Neprodejné.

Vážení a milí festivaloví diváci,

je mi velkou ctí uvítat vás jménem svým i svých kolegů v Divadle pod Palmovkou na již čtvrtém ročníku přehlídky toho nejzajímavějšího, co v současnosti středoevropská divadla nabízejí.

Náš festival se zrodil v roce 2016 z potřeby a touhy navázat intenzívní kontakt se zahraničními divadelními kulturami – zejména pak s těmi jejich projevy, které sice často nepatří do hlavního divadelního proudu, ale svou kvalitou, obsahem, formou a tématem mají silný potenciál oslovit i diváky a divadelníky v České republice. Naší ambicí proto nebylo a není představovat českému divákovi inscenace atraktivní jen pro odbornou veřejnost, ani divadlo pro kulturní a jiné snoby, ale skutečně kvalitní a živoucí díla vyjadřující se současným divadelním jazykem k situaci střední Evropy. Jsem nesmírně rád, že se nám tento nelehký úkol daří naplňovat a že festival Palm Off Fest inspiruje nejen naši divadelní práci.

Čtvrtý ročník festivalu se odehrává ve znamení třicátého výročí pádu totalitních režimů ve střední Evropě. Není náhoda, že na jednu z nejšťastnějších událostí (nejen) našich moderních dějin odkazuje také motto přehlídky *Hrdinové jako my*. Právě hrdinství – – a *hrdinství* – je v současné době jedním z důležitých témat dneška. Na jedné straně nám skuteční hrdinové až bolestně chybí, zato „hrdinů“ jsou plná alternativní média a sociální sítě. Je tedy zřejmě ideální čas společně hledat různé projevy hrdinství a antihrdinství v minulosti a současnosti, protože jen máloco nás ovlivňuje, spojuje i rozděluje více, než právě postoje k tomuto tématu.

Letošní nabídka festivalu Palm Off Fest přináší skvělé inscenace z Polska, Maďarska, Slovenska, Slovinska i České republiky a bohatý doprovodný program skládající se z projekcí dokumentárních filmů, výstav, debat, koncertu a scénického čtení. Věřím, že vám naše festivalová nabídka stejně jako v minulých letech přinese mnoho radosti z dobrého divadla i cenná témata k zamyšlení.

Michal Lang,
ředitel Divadla pod Palmovkou a festivalu Palm Off Fest

Milí sousedé a všichni návštěvníci festivalu,

divadelní přehlídky pravidelně navštěvuji a o to větší mám radost, že je nyní mohu také podpořit z pozice pražské radní pro kulturu. Snad díky tomu mohu vrátit alespoň částečně to, co jsem jako divačka sama získala.

Ráda bych vám všem popřála, abyste si ze čtvrtého ročníku Palm Off Festu odnesli zážitky, na které si v průběhu roku rádi vzpomenete a které budou součástí diskusí s vašimi přáteli. Témata, jež festival každoročně otevírá, jsou velmi aktuální. Po loňské zneklidňující otázce *Máme, co jsme chtěli?* je to zkoumání, kdo jsou *Hrdinové jako my*. Vnímám, že v roce třicátého výročí sametové revoluce je ve společnosti právě téma hrdinů prozkoumávané, podrobované kritice a široce diskutované s neobvyklou mírou detailu. Perspektiva středoevropského prostoru navíc přináší další různorodé a cenné pohledy vycházející z podobných, a přece v mnohém odlišných zkušeností. Jsem vděčná, že festival na sebe bere úkol tyto pohledy otevírat.

Všem návštěvníkům přeji zajímavé zážitky, děkuji upřímně organizátorům za jejich nasazení a přeji Palm Off Festu vše dobré.

Hana Třeštíková,
radní pro kulturu hl. m. Prahy

Svoboda, které se těšíme již 30 let, není nic samozřejmého. A to, že žijeme již tak dlouho ve svobodné společnosti, je hodnota sama o sobě, které si někdy vážíme málo. Jsem proto poctěn, že jsem mohl za městskou část tento festival podpořit. Navíc když pořadatelem je zrovna naše libeňské Divadlo pod Palmovkou.

Ondřej Gros,
starosta MČ Praha 8

HRDINOVÉ JAKO MY

Začíná čtvrtý ročník mezinárodního setkání divadel střední Evropy! Jsem rád, že vás tentokrát mohu uvítat na půdě držitele ocenění Divadlo roku 2018, které pořadatel Palm Off Festu získal na jaře tohoto roku v Cenách divadelní kritiky časopisu Svět a divadlo. Není to však jen tento titul – Divadlo pod Palmovkou si z výše uvedené ankety odneslo i nejvyšší uznání pro nejlepší inscenaci minulého roku. Stala se jí inscenace *Něco za něco* v režii polského režiséra Jana Klaty. Sprška cen je potvrzením umělecké koncepce, s níž před několika lety do libeňského divadla nastupoval Michal Lang. Mezinárodní setkání divadel střední Evropy Palm Off Fest je pevnou součástí této koncepce. Ostatně stačí se podívat na jeho začátek – Jan Klata přijel na první ročník festivalu se svou inscenací *Nepřítel lidu*. Od té doby na Palmovce nastudoval nejen už zmíněnou Shakespearovu hru – na začátku letošního roku zde uvedl Goethova *Fausta*. Siločáry festivalu a dramaturgie Divadla pod Palmovkou se budou protínat i nadále. Na konci této sezony Vilmos Vajdai, jehož inscenaci *Nejsme barbaři!* z budapešťského divadla Katona József Színház jsme hostili v roce 2017, připraví vlastní adaptaci Ostrovského komedie *Výnosné místo*.

Troufám si tvrdit, že za čtyři roky existence si náš festival našel mezi dalšími kulturními událostmi hlavního města Prahy své místo. Nemám teď na mysli místo pouze v přeneseném významu, ale také v jeho konkrétním významu. To, že se festival odehrává v Libni, je pro nás velmi podstatné. Tato pražská čtvrť nepatří ke kulturně exponovaným místům. Jsem proto velmi rád, že jsme během letošního ročníku navázali partnerství s dalšími iniciativami. Galerie Světova 1 pro naše festivalové návštěvníky nabízí mezinárodní výstavu mladých výtvarníků, kteří ve své tvorbě reflektují stav současného světa z pohledu environmentální tematiky. Výstavu *Nothing New Under the Sun* lze zdarma navštívit vždy od 17 hodin v dny festivalových představení. Tradiční sekci dokumentárních filmů jsme připravili ve spolupráci s naším obvyklým partnerem – – KineDokem, což je projekt Institutu dokumentárního filmu. Srdečně také zvu na oborovou debatu Českého rozhlasu Vltava o českých mezinárodních divadelních festivalech.

Divadelní část programu se letos zaměřila na generaci mladých středoevropských režisérů, jejichž tvorba již vyvolala značný ohlas. Takovým divadelníkem je například Kristóf Kelemen z Maďarska. Jemu jsme se rozhodli věnovat letošní „fokus“ a do Prahy přivézt jeho dvě poslední inscenace. *Maďarský akát* (29. 10.) je satirický fake-dokument ze současnosti, zatímco *Pozorovatelé* (30. 10.) nás přenesou do bohémského prostředí maďarských filmařů bedlivě sledovaných tajnou policií komunistického režimu. Obě inscenace jsou oceňovány v Maďarsku i v zahraničí, *Pozorovatelé* docela nedávno získali hned dvě hlavní ceny maďarské kritiky – za nejlepší nový text i nejlepší inscenaci nezávislé scény. Tématu fake-news, populismu i jazyku naší doby se věnuje ve své inscenaci *Naopak* lublaňského divadla Slovensko mladinsko gledališče režisér Boris Nikitin (1. 11.). Ani poslední zde jmenované inscenace nezůstanou naší současnosti nic dlužny, byť svou pozornost obrací zdánlivě do minulosti. Ze slovenského Martina přivážíme rockově-operní fresku o životě šedé eminence Velké francouzské revoluce – inscenaci *Biologie politika – Fouché!!!* v režii Lukáše Brutovského hrajeme v sobotu 25. 10. Manifestem jednoho z nejhorších totalitních režimů minulého století se zabývá ve varšavském divadle Teatr Powszechny režisér Jakub Skrzywanek. Jeho inscenace *Mein Kampf* čtvrtý ročník festivalu Palm Off Fest uzavře (4. 11.). Patří se upozornit i na inscenace reprezentující domácí scénu – je to již zmíněný *Faust* Jana Klaty, jímž celý festival zahajujeme (22. 10.), a čerstvá novinka z dílny mladých divadelníků Divadla pod Palmovkou *Bezruký Frantík* (27. 10.).

Vážené divačky, vážení diváci, doufám, že si z programu čtvrtého mezinárodního setkání divadel střední Evropy Palm Off Fest 2019 vyberete a zúčastníte se i diskusí po festivalových představeních!

Jan Jiřík,
dramaturg festivalu

Fotografie: Miloš Skácel

Z RECENZÍ A ZPRÁV O UPLYNULÝCH TŘECH ROČNÍCÍCH FESTIVALU

„Po jednoznačně artikulované dramaturgii festivalu Palm Off Fest a kultovních autorských inscenacích na studiové scéně v podkroví se divadlu podařilo přizvat ke spolupráci osobnost evropské režie Jana Klatu. Divadlo permanentně dokazuje, že činohra nemusí být jen jazykově lokální záležitostí."

Marcela Magdová, Ceny divadelní kritiky – Divadlo roku 2018, Svět a divadlo 1/2019

„[Uděluji hlas Divadlu pod Palmovkou v kategorii Divadlo roku 2018] za vynikající herecký soubor a ambiciózní dramaturgii, která dává prostor dramatizacím a dramatickým dílům mladých domácích autorů, otevírá možnost pro spolupráci s divadelními tvůrci evropského formátu (jako je Jan Klata), dále za festival Palm Off Fest, o kterém lze po dosavadních třech ročnících uvažovat jako o jedné z nejdůležitějších divadelních událostí v ČR."

Marta Harasimowicz, Ceny divadelní kritiky – Divadlo roku 2018, Svět a divadlo 1/2019

„Palm Off Fest se svým názvem hlásí k pražské lokalitě i divadlu, s nímž je provázaný. Že nepatří zrovna k festivalům monstrózním, neznamená, že by to mělo mít přímý dopad na jeho naléhavý i angažovaný akcent. Vytváří názorovou platformu vycházející z faktu, že se ‚věci' v Evropě odehrávají stejně tak v kulturním jako v politickém prostoru. Ukazuje, že se jedná o velmi blízce provázané jevy, které nelze oddělovat. Někteří tvůrci, dramaturgové, či dokonce kritici se o to sice pokoušejí, výsledkem však bývá pochybná směsice pokryteckého estétství a komické hry na ‚vysoké umění' přezíravě přehlížející akutní společenské problémy."

Martin Macháček, idnes.cz (23. 11. 2018)

„Za naléhavou považuji otázku historického kontextu. Polský spisovatel Mariusz Szczygieł v jednom rozhovoru říkal, že když sbíral materiály o Stalinově pomníku, na složce bylo razítko Odtajněno a včerejší datum. Přijede sem polský spisovatel, novinář, a je první, který se o to zajímá. To je takové signifikantní. Mám pocit, že jsme hrozně odstřiženi od minulosti, že v nás normalizace už definitivně zničila veškeré dědictví, povědomí o tom, kolik lidí obětovalo život, aby tahle republika existovala, kteří vyloženě padli za vlast. Seriál o českých paragánech by měl ve škole vidět každý. Mám prostě pocit, že právě povědomí o historickém kontextu u nás a ve střední Evropě a ty z historie plynoucí důvody, proč je současný stav takový, jaký je, že to povědomí je hrozně malé. A my se prostřednictvím festivalu snažíme přispívat k tomu, aby to tak nebylo. To je jeho hlavní myšlenka."

Michal Lang v rozhovoru s Veronikou Boušovou, Divadelní noviny (20. 11. 2018)

„Estonskou inscenaci *Revoluce*, polskou *Spravedlnost* a jednu z nejnovějších inscenací Olivera Frljiće *GOЯKI – Alternativa pro Německo?* spojuje vize otevřít netradičními scénickými přístupy společenskou diskuzi. *Revoluce* bojuje za kulturu jako takovou, *Spravedlnost* jde zase na hranici divadla, publicistiky i veřejného slyšení. Herci berlínského Maxim Gorki Theater pak předvádějí osobně agresivní divadlo, jehož součástí je podaná přihláška do německé krajně pravicové strany. Na nedávném pražském divadelním festivalu Palm Off Fest tři soubory ukázaly možné podoby budoucího politického divadla."

Ondřej Škrabal, ČRo Wawe (5. 11. 2018)

„Ze zahraničního programu letošního třetího festivalového ročníku se v myšlenkách vracím především ke dvěma titulům: k *99 slovům pro prázdnotu* (uváděným v malém estonském divadle Kanuti Gildi SAAL) a ke *Spravedlnosti* varšavského divadla Teatr Powszechny. Vedle toho, že každé z děl po svém odpovídalo na otázku, proč je tak obtížné přimět společnost, aby se zaobírala nepříjemnými pravdami, obě díla také originálně naplnila žánr dokumentárního divadla. Tedy pokud za jeho definici postačí, že zde mimořádně mnoho záleží na tom, jestli dílo podává věcně pravdivé informace."

Barbora Etlíková, NADIVADLO (31. 10. 2018)

„Sestavit promyšlenou dramaturgii jako jeden myšlenkový celek není jednoduché. Festivalu Palm Off Fest se to daří. Navíc vytváří názorovou platformu, která vychází z podstatného faktu, a to takového, že zásadní a nemálo problematické dění se v současné Evropě odehrává jak na poli kulturním, tak politickém."

Veronika Štefanová, ČRo Vltava (26. 10. 2018)

„Palm Off Fest založil před dvěma lety ředitel a umělecký šéf Divadla pod Palmovkou Michal Lang spolu s herečkou, pedagožkou a bývalou uměleckou šéfkou Těšínského divadla Ivanou Wojtylovou. Během dvou ročníků se tato přehlídka stala jednou z nejúspěšnějších divadelních událostí mezi laickou i odbornou veřejností. V rámci festivalu byly uvedeny inscenace výjimečných evropských divadelníků, jako je například Krystian Lupa, Jan Klata, Oliver Frljić, Vilmos Vajdai, Agnieszka Olsten, Eduard Kudláč či Ewelina Marciniak."

luk – redakce portálu, Praha.eu (12. 10. 2018)

„Palm Off Fest vystartoval raketově a zařadil se k nejlepším a nejsmysluplnějším kulturním přehlídkám v Praze."

Jiří P. Kříž, Právo (17. 10. 2018)

„Během 11 dní navštívilo vyprodaná představení v rámci festivalu 1253 diváků. Možnost zůstat na diskuze využila velká část návštěvníků a mohli se tak stát svědky debat tvůrců s osobnostmi, které mají k politickým, společenským i náboženským tématům co říct. Nejživější se stala debata po polském představení *Prokletí*, které se zúčastnil nejen celý soubor, ale také dramaturg představení Goran Injac, ředitelé divadla Teatr Powszechny Paweł Łysak a Paweł Sztarbowski a politologové Jiří Pehe a Milan Znoj. Samotné představení se podle očekávání stalo highlightem celého festivalu a mezi českou odbornou i laickou veřejností vzbudilo na české poměry nevídaně barvitou diskuzi."

Divadlo.cz (14. 12. 2017)

„Palm Off Fest již druhým rokem nabízí společensky angažované divadlo. Ovšem vklínit se mezi podobné akce nemá a nebude mít jednoduché – měsíc před ním se vynořily Pražské křižovatky, jež se vydaly podobným směrem, a měsíc po něm probíhá PDFNJ nabízející to nejlepší z německojazyčné oblasti, jež vesměs souvisí s politickým divadlem. Dramaturgové festivalu se však nezalekli a přišli s divadlem visegrádské čtyřky. A ne tak ledajakým. Především z Polska přivezl festival již podruhé opravdu to ‚nej', čímž trumfl i plzeňský festival DIVADLO, který se též soustředí na V4."

Vladimír Hulec, Divadelní noviny (14. 11. 2017)

„Divadlo pod Palmovkou boduje – bez dlouhých řečí uvedlo v život festival zaměřený na polské, slovenské a maďarské divadlo a již druhý rok vozí zajímavé inscenace."

Jana Machalická, Lidové noviny (28. 10. 2017)

„Skvělý nápad propojit divadelní festival s nedivadelními lidmi – filosofy, politology… Vše se vším souvisí, divadlo může odrážet nálady a události ve společnosti rychle a citlivě, účinně."

Jarmila Book ve facebookové diskuzi festivalu Palm Off Fest (12. 10. 2017)

„Doufejme, že podobná setkání se sousedními divadelními kulturami umožní Palm Off Fest i v příštích letech."

Divadelní noviny (6. 6. 2016)

PALM OFF FEST 2016–2018

Tři festivalové ročníky ve fotografiích

Fotografie: Miloš Skácel

Johann Wolfgang Goethe:
FAUST

Úterý 22. 10. 2019 od 18:30
Velký sál Divadla pod Palmovkou

Divadlo pod Palmovkou
Praha, Česká republika

Za věčným ženstvím jsme neseni výš...

Režie, úprava textu a výběr hudby: Jan Klata
Překlad: Otokar Fischer
Dramaturgie: Iva Klestilová a Ladislav Stýblo
Scéna a kostýmy: Mirek Kaczmarek
Choreografie: Maćko Prusak

Premiéra 2. 3. 2019
Délka představení 3 hod. a 10 min. se dvěma přestávkami
Anglické a české titulky

Po skončení představení diskuze s tvůrci

Hrají:
Jan Teplý, Tereza Dočkalová, Kamila Trnková, Jan Vlasák, Milan Mikulčík, Vendula Fialová, Ondřej Veselý, Jan Hušek, Ivana Wojtylová, Jakub Albrecht, Tomáš Dianiška, Adam Vacula, Martin Hruška

Jeden z nejvýraznějších současných evropských režisérů a držitel Evropské divadelní ceny (nejvyššího evropského divadelního ocenění) Jan Klata a jedno z nejdrážděvějších a nejzásadnějších děl evropské kultury... O tom, co je to zlo, všichni nějakou představu máme – někteří se zlu snaží čelit, jiní zlo cynicky využívají, další jím jsou fascinováni, někteří jej nevědomky následují. Jakou podobu však dnes má dobro? Co přináší naší současnosti Faustův příběh o sebevědomém hledání lidskosti a snaze proniknout do nejhlubší podstaty života a zákonitostí přírody? Existuje ještě naděje?

Jan Klata v Divadle pod Palmovkou v roce 2018 inscenoval Shakespearovu hru *Něco za něco*, která byla v rámci prestižních Cen divadelní kritiky vyhlášena inscenací roku 2018. Inscenace Goethova *Fausta* vznikla podle obou dílů dramatické básně.

DIVADLO POD PALMOVKOU

Počátky Divadla pod Palmovkou se datují k srpnu 1948, kdy v Praze vznikla nová divadelní skupina složená z mladých herců. Ti se později přesunuli do dnešní budovy Divadla pod Palmovkou, jejíž divadelní tradice sahají až hluboko do 19. století. V prvních letech se divadlo věnovalo zejména uvádění klasického činoherního repertoáru, ale i nových, společensky angažovaných divadelních her. Později bylo divadlo přejmenováno na Divadlo S. K. Neumanna a stalo se líhní významných hereckých a režijních osobností, které podstatně ovlivnily tvář moderního českého divadla. V šedesátých letech dvacátého století pod vedením Václava Lohniského patřilo libeňské divadlo mezi nejsledovanější v zemi a nezřídka otevíralo nové pohledy na možnosti divadelního umění. Doménou divadla tehdy byl zejména klasický repertoár a hudební komedie, ale také nové západoevropské hry, které zde byly nezřídka uváděny v československé premiéře. Nejvýraznější inscenací této doby byla evropská premiéra Albeeho hry Kdo se bojí Virginie Woolfové, *pozoruhodné bylo však také Lohniského znovuobjevení díla Bertolta Brechta aj. V sedmdesátých a osmdesátých letech patřilo Divadlo S. K. Neumanna mezi špičková československá divadla s kvalitním souborem hereckých osobností. Od roku 1990 nese název Divadlo pod Palmovkou a postupně se znovu vypracovalo na jednu z předních a intenzívně sledovaných českých divadelních scén. V roce 2002 zasáhla divadlo katastrofální povodeň, v červnu 2013 se situace opakovala a následně bylo divadlo dva roky rekonstruováno. Od 1. září 2013 je ředitelem a uměleckým šéfem Divadla pod Palmovkou režisér Michal Lang, pod jehož vedením byl vybudován nový ambiciózní umělecký soubor. Práce divadla patřila v minulých letech mezi nejčastěji nominované hned v několika anketách divadelních kritiků a v divadelních cenách. Herečka Divadla pod Palmovkou Tereza Dočkalová získala v roce 2018 prestižní Cenu Thálie za svůj výkon v roli Nory, inscenace Ibsenovy* Nory *v režii Jana Nebeského byla vyhlášena inscenací roku v rámci Cen Divadelních novin, dramatik, herec a režisér Tomáš Dianiška byl vyhlášen Talentem roku v rámci prestižních Cen divadelní kritiky, kde byla jeho hra* Mlčení bobříků *zároveň oceněna jako nejlepší česká hra roku. Inscenace Shakespearovy hry* Něco za něco *v režii Jana Klaty byla vyhlášena Inscenací roku v rámci Cen divadelní kritiky 2018 a s velkým úspěchem se zúčastnila jednoho z největších shakespearovských festivalů v polském Gdaňsku. Inscenace Divadla pod Palmovkou se úspěšně představily divákům v Německu, Polsku, Maďarsku a na Slovensku. V současnosti se Divadlo pod Palmovkou zaměřuje především na nové podoby klasických divadelních her a na uvádění her nových, včetně divadelních adaptací, a her autorských. Disponuje dvěma divadelními scénami: Velkou scénou pro 270 diváků a Studiem PALM OFF pro 80 diváků. V roce 2016 Divadlo pod Palmovkou uspořádalo první ročník mezinárodního festivalu divadel střední Evropy Palm Off Fest, který letos pokračuje čtvrtým ročníkem. V roce 2019 bylo Divadlo pod Palmovkou v rámci Cen divadelní kritiky vyhlášeno Divadlem roku.*

www.podpalmovkou.cz

„Výsledná mozaika svědčí o úzkosti ze současného světa, který se ‚upsal ďáblu‘. Režisér ho vidí jako veselý apokalyptický hřbitov pouťových atrakcí, popkulturní show a přehlídku neuróz i groteskních mocenských rituálů. Goethův text interpretuje coby podobenství o pošetilém lidstvu, jehož je Faust zástupcem, posedlém touhou ovládnout přírodu a učinit každého šťastným.“

Marie Reslová, Aktualne.cz

„Klatův *Faust* není pro každého, zařazením do repertoáru však scéna dává najevo, že si něco takového může dovolit. V hromadných, choreograficky dobře zvládnutých scénách je navíc vidět, jak je zdejší soubor sehraný. To je další znamení, že se z Palmovky stává významné kulturní centrum.“

Tomáš Šťástka, iDNES.cz

„Úprava textu je radikální, škrty výrazné, a přesto se celek nezdá být ochuzený. Zachovány jsou i pasáže chóru z druhé části *Fausta*, které bývají často vypouštěny. Některé situace jsou po pár verších úplně předány do moci obrazu a hudby, většinou zcela současných, totálně chytlavých hitů. Osobně se mi v průběhu této inscenace přihodilo, že všechny prostředky, které jsou pro mě většinou odrazující, a mám tendenci je považovat za divadelně méněcenné, mě zde dostaly. Hledá a nachází Klata skutečně ‚novou divadelní skutečnost‘ s pomocí všeho, čemu se koří dnešní společnost, technologiemi počínaje a pornografií konče?“

Tereza Marečková, Bubínek Revolveru

„Současný svět je směšně trapný a dospěl do mrtvého bodu, z něhož se i přes proklamace o humanitě a pokroku nemůže hnout. Je v něm spousta slizkosti, cynismu, pragmatismu i hlouposti a lidské nedostatečnosti. A zpupný hrdina Faust se marně pinoží, stejně jako nikdo z nás nedopadne dobře, ani jeho smrt nemine, možná dojde odevzdání, ale kdoví jestli – to je základní pocit, který Klata divákům předkládá.“

Jana Machalická, Lidové noviny

Fotografie: Petr Neubert

Stefan Zweig, Lukáš Brutovský:
BIOLOGIE POLITIKA – FOUCHÉ!!!

Pátek 25. 10. 2019 od 19:00
Velký sál Divadla pod Palmovkou

Slovenské komorné divadlo Martin
Martin, Slovenská republika

Rocková miniopera o jednom z největších chameleónů v dějinách evropské politiky.

Režie: Lukáš Brutovský
Překlad: Ján Rozner
Libreto: Lukáš Brutovský
Dramaturgie: Róbert Mankovecký
Scéna: Jozef Ciller
Kostýmy: Zuzana Hudáková
Hudba: Róbert Mankovecký, Lukáš Brutovský

Premiéra 2. 2. 2018
Délka představení 2 hod. a 25 min. s přestávkou

Po skončení představení diskuze s tvůrci

Divadelní koncert věnovaný člověku, jehož životní příběh je esencí bezcharakternosti. Joseph Fouché, nedostižný vzor všech intrikánů, využil ve svůj prospěch všechny turbulentní zvraty před Francouzskou revolucí, během ní i po jejím skončení a vždy zůstal šedou eminencí aktuálních politických událostí, jež měly vliv na celou tehdejší Evropu. Rocková pseudoopera v režii Lukáše Brutovského je nejen napínavým hudebním vyprávěním o době, kdy se gilotiny prakticky nezastavily, ale je to hlavně nadčasové politické školení pro všechny cyniky.

Hrají:
Alena Pajtinková, Barbora Palčíková, Jana Kovalčiková, Zuzana Rohoňová, Daniel Žulčák, Tomáš Grega, Jaroslav Kysel, Tomáš Mischura, Róbert Mankovecký, Marián Frkáň

SLOVENSKÉ KOMORNÉ DIVADLO MARTIN

Slovenské komorné divadlo Martin bylo založeno roku 1944 jako druhé profesionální divadlo na Slovensku. V Martině byla velká divadelní tradice, a proto se o založení slovenského profesionálního divadla začalo uvažovat už po vzniku Československa. První slovenské profesionální divadlo však nejprve vzniklo v Bratislavě a hrávalo převážně česky. Skutečný vznik martinského profesionálního divadla se datuje až do čtyřicátých let 20. století, a to díky spontánní iniciativě osobností, jakými byli například místopředseda Ústředí slovenských ochotníků Ján Marták, redaktor časopisu Naše divadlo Ivan Turzo, správce Matice slovenské Jozef Cíger-Hronský či herec a režisér Andrej Bagar aj. První premiéra nově založeného divadla se uskutečnila za dramatických okolností 22. ledna 1944. V režii Andreje Bagara SKD uvedlo Verhaerenova Filipa II.*, protitotalitní inscenaci, kterou Slovenské komorní divadlo jasně ukazovalo, na jaké straně stojí. Inscenace byla zakázána, což vážně ohrozilo existenci mladého divadla. Za bezmála 65 let své existence přešlo Slovenské komorné divadlo mnoha etapami. Na základě žádosti osazenstva divadla se například v roce 1951 změnil název na Divadlo Slovenského národného povstania. Martinské divadlo si tento název udrželo pouze několik měsíců – již 6. října 1951 bylo divadlo přejmenováno na Armádní divadlo, od 1. srpna 1960 však přešlo martinské divadlo opět pod civilní správu a vrátilo se k názvu Divadlo Slovenského národného povstania. Pod tímto názvem působilo až do roku 2003, kdy se opět vrátilo k názvu Slovenské komorné divadlo Martin. Slovenské komorné divadlo mělo bezesporu významný vliv na formování divadelní kultury na Slovensku a vždy bylo významnou hereckou „líhní". Někteří herci mu zůstali věrní po celý život (Naďa Hejná, Emil Horváth st., Katka a Jaroslav Vrzalovci, Štefan Mišovic, Eliška Nosálová a další). Jiní po prvních krocích, které je vedly do martinského divadla, nebo po několika málo rolích odešli. Z těch starších vzpomeňme generaci Ctibora Filčíka (Jozef Kroner, Elo Romančík, Mária Kráľovičová, Karol Machata, Vlado Müller, Ivan Letko, Eva Krížiková, Eva Rysová ad.), z těch ze střední generace to byli zejména Emil Horváth ml., Marta Sládečková, Ivan Romančík, Peter Bzdúch, Milan Kňažko, Marián Geišberg. Slovenské komorné divadlo Martin vždy dokázalo inspirovat mladé tvůrce a být tvořivou dílnou současného divadla. To dokazuje i účast na prestižních mezinárodních festivalech (Moskva, Bělehrad, Turín, Vratislav, Edinburgh, Skopje, Cividale, Záhřeb, Hannover, Kolín nad Rýnem, Hradec Králové, Praha, Plzeň, Český Těšín, Olomouc, Zlín, Nitra) a četná ocenění jeho tvorby. V roce 2017 se Slovenské komorné divadlo Martin představilo na Palm Off Festu inscenací vzniklou podle knihy Žo Langerové* Tenkrát v Bratislavě.

www.divadlomartin.sk

„Martinská inscenace má originální žánrové zařazení – rocková pseudoopera. Brutovský a celý výrazně muzikálně disponovaný ansámbl se tímto způsobem vyrovnali s nedramatickou předlohou, životopisem bez dialogů. Přestože byl Fouchého život od okamžiku, kdy se přidal k Velké francouzské revoluci, mimořádně turbulentní a dynamický, tvůrci se nepokusili o důslednou dramatizaci životopisu, ale zvolili namísto toho formu, která jim umožňuje převyprávět jeho příběh."

Martina Mašlárová, Konkrétne o divadle

„Faktografie je zpracovaná přitažlivou koncertní formou, což inscenaci dodává lehkost, dynamiku a plynulost. Brutovský a dramaturg Róbert Mankovecký jako autoři hudby využívají různé hudební styly – nezůstávají u rocku nebo variací opery, ale hrají si i s popovými melodiemi a prvky hip-hopu. To vše ve velmi elegantní a nenásilné kombinaci."

Katarína Cvečková, Pravda

„Lukáš Brutovský sáhl po životním příběhu člověka, který se stal prototypem temného génia politiky, muže, který ve funkcích přečkal osm různých režimů. Perfektně ovládal umění přizpůsobovat se, o technologii moci věděl víc než jiní, a tak zatímco známější politici padali pod gilotinami nebo utíkali do exilu, jemu se dařilo celá desetiletí ze zákulisí popotahovat za nitky dějin."

Zuzana Uličianska, Slovenské centrum AICT

Fotografie: Braňo Konečný

Tomáš Dianiška, Igor Orozovič: BEZRUKÝ FRANTÍK

Neděle 27. 10. 2019 od 19:30
Studio PALM OFF, Divadlo pod Palmovkou

Studio PALM OFF Divadla pod Palmovkou
Praha, Česká republika

Groteska o klukovi, který nemohl obejmout svou milou.

Režie: F. X. Kalba
Dramaturgie: Ladislav Stýblo
Výprava: Lenka Odvárková
Hudba: Ivan Acher a Igor Orozovič
Pohybová spolupráce: Marek Zelinka

Premiéra 30. 9. 2019
Délka představení 1 hod. a 45 min. bez přestávky
Anglické titulky

Po skončení představení diskuze s tvůrci

Hrají:
Jakub Albrecht, Igor Orozovič, Tereza Dočkalová, Nataša Mikulová, Tomáš Dianiška, Adam Vacula, Jiří Řehák, Jindřich Batěk

Čáp, který ho nesl rodičům, mu před narozením ukousl ruce, a tak se Frantík narodil bez nich. Jeho upřímné nadšení je však naprosto nakažlivé. A to i v dobách, kdy je optimizmus jediné bohatství, které mu zbývá. Nohama se naučil dělat vše, co dítě potřebuje – vzít kámen a přehodit kostel, pouštět draka, cvrnkat kuličky a taky se prát. Spolužačky nosí krátké sukně, přišla nabídka z obludária a z fronty se vrací další mrzáci. Černo-černá komedie podle skutečného příběhu se soustřeďuje na vypjaté chvíle Frantíkova života, v nichž tvrdohlavý člověk usiluje o vymanění z daného osudu i prostředí. Na pozadí novodobých českých dějin tak Frantíka čeká veliký zápas o lidskou důstojnost.

STUDIO PALM OFF DIVADLA POD PALMOVKOU

Již v osmdesátých letech dvacátého století byly vedle inscenací Velké scény zaměřené především na klasický divadelní repertoár uváděny v někdejším Divadle S. K. Neumanna (dnes Divadlo pod Palmovkou) také komorně laděné tituly. Zprvu se tak dělo ve foyeru divadla, v roce 1989 pro tyto účely vznikl nový variabilní prostor zvaný Divadlo na zkušebně, který se skutečně nacházel v prostorách divadelní zkušebny. Provoz na této scéně však poměrně záhy zanikl a prostor sálu byl znovu navrácen k funkci divadelní zkušebny a také skladu divadelních rekvizit a dekorací. Teprve v roce 2004 byl v Divadle pod Palmovkou vybudován zcela nový prostor Malé scény, která se nachází v podkroví hlavní divadelní budovy a kde bylo úspěšně uvedeno několik komorně laděných inscenací. Ani zde se však pravidelný divadelní provoz dlouho neudržel: od roku 2007 byla Malá scéna poskytována spřáteleným divadelním souborům (Divadlo Letí, Komorní činohra), které zde získaly možnost stálého působiště. V roce 2013, po příchodu ředitele a uměleckého šéfa Michala Langa, získala Malá scéna zcela nové dramaturgické zaměření orientované na novou a autorskou dramatiku. Sál byl nově adaptován na komorní variabilní prostor pro potřeby experimentálního divadla určený pro cca 80 diváků. Studio PALM OFF je nyní platformou zejména pro současné podoby divadla, novou dramatiku, „punkové“ divadelní hledání, jevištní, výtvarné a dramatické experimenty, generační autorské divadlo, divadelní workshopy a dílny – zkrátka pro zkoumání možností divadelnosti různého druhu. Své inscenace zde uvádí jak Divadlo pod Palmovkou, tak divadelní subjekty úzce propojené s Divadlem pod Palmovkou (generační Divadlo F. X. Kalby tvořené z valné většiny členy Divadla pod Palmovkou, které patří mezi nejprogresívnější mladé české divadelní skupiny současnosti) nebo spřátelené divadelní skupiny (Cabaret Calembour). V rámci Studia PALM OFF byly Divadlem pod Palmovkou nebo v úzké spolupráci s ním doposud uvedeny inscenace politického kabaretu Miloš Ubu, *hrabalovské mediální studie* Hrabe ti? aneb Hrabal, *hry D. Masłowské* Dva ubohý Rumuni, co mluvěj polsky *a ve spolupráci s Divadlem F. X. Kalby pak úspěšné autorské inscenace Tomáše Dianišky* 1000 věcí, co mě serou, Přísně tajné: Hrubá nemravnost, Mickey Mouse je mrtvý, Mlčení bobříků, Jak sbalit ženu 2.0, Dotěrnosti, Pusťte Donnu k maturitě!, Poslední důvod, proč se nezabít a Bezruký Frantík.*

www.podpalmovkou.cz

„V Divadle pod Palmovkou můžete zhlédnout představení zachycující životní osudy Františka Filipa a jeho učitele Františka Bakuleho. Je dost možné, že jej budete chtít vidět podruhé (...). Hravé, chytré i něžné představení, téměř minimalistický nový cirkus s rukama za zády (herecký výkon Jakuba Albrechta je obdivuhodný a dech beroucí, výkony ostatních nezůstávají pozadu). Zároveň se jedná o subtilní drama i černo-černý kabaret, jenž nás provází poměrně nedávnou historií. Nezbývá než tvůrcům představení vyseknout hlubokou poklonu, s jakou poctivostí, smyslem pro detail, dramatičnost, dynamičnost sledu obrazů – zkrátka s jak okouzlující kreativitou a profesionalitou k příběhu Františka Filipa přistoupili."

Petr Kilian, Artikl.org

„Tomáš Dianiška a Igor Orozovič nepřevzali životopis Františka Filipa do nejmenších detailů, inspirovali se jím jen volně. To hlavní však zůstalo – příběh o silné vůli, nezdolnosti a životním optimismu, který překoná veškeré překážky. (...) I přes vážnější vyznění některých scén je zde však stále plno prostoru pro humor, který je chvílemi také dost černý. Co se hereckých výkonů týče, je třeba naprosto smeknout před Jakubem Albrechtem v roli Františka, který postavu ztvárnil přesvědčivě a bez zbytečného přehrávání. A samozřejmě bez rukou. Někde mu sice kolegové pomohou – uvázat si kravatu ani uplést košík skutečně nedokázal, ovšem obléct si sako nebo psát mu nečinilo nejmenší potíže. Výtečná byla také Tereza Dočkalová, zejména v roli Františkovy matky. Na jevišti se jí a Jakubu Albrechtovi podařilo vytvořit perfektní souhru."

Soňa Hanušová, kulturio.cz

Fotografie: Roman Dobeš

Kristóf Kelemen, Bence György Pálinkás: MAĎARSKÝ AKÁT

Úterý 29. 10. 2019 od 19:00
Velký sál Divadla pod Palmovkou

Trafó
Budapešť, Maďarsko

Kterak se strom dovezený ze zámoří stal symbolem jednoho hrdého evropského národa...

Režie: Kristóf Kelemen, Bence György Pálinkás
Hudba: Márton Kristóf

Premiéra 24. 5. 2017
Délka představení 1 hod. a 10 min. bez přestávky
České titulky

Po skončení představení diskuze s tvůrci

Hrají:
Angéla Eke, Katalin Homonnai, Kristóf Kelemen, Márton Kristóf, Bence György Pálinkás

Ekologie versus politika. Může se strom stát předmětem vášnivé politické debaty? Mladí tvůrci se v inscenaci věnují vztahu maďarského národa k akátu. Akát bílý sice pochází ze Severní Ameriky, za tři sta let se však pro Maďary stal národním stromem a pro Viktora Orbána hlavní zbraní proti EU, která chce omezit negativní vliv tohoto stromu na životní prostředí. V inscenaci mladého a úspěšného maďarského dramatika a režiséra sledujeme čisté politické postfaktické divadlo s notnou dávkou ironie, satiry a fake-dokumentu.

Kristóf Kelemen *je mladý režisér a dramatik žijící a působící v Budapešti. Vystudoval dramaturgii na Divadelní a filmové univerzitě v Budapešti, kde je v současnosti doktorandem. Působí jako dramaturg v divadle Radnóti Miklós. Jeho dokudrama* Když čtete tento titul, mluvíme o vás *zaznamenalo velký úspěch a bylo uvedeno na několika maďarských a mezinárodních festivalech, včetně festivalu Temps d'images v Kluži a festivalu TESZT v Temešváru. Jeho nedávná práce* Pozorovatelé, *kterou Kelemen napsal a režíroval a kterou také uvádíme v rámci letošního ročníku Palm Off Festu, byla velmi dobře přijata divadelní kritikou. Kristóf Kelemen získal za hru* Pozorovatelé *Maďarskou cenu současného dramatu a Cenu maďarské divadelní kritiky za nejlepší inscenaci v kategorii nezávislého divadla.*

Bence György Pálinkás *ve své tvorbě vychází z vizuálního umění a v poslední době pracuje na jazykových a jazyk zkoumajících uměleckých projektech. Zaměřuje se na postdramatické divadlo, organizuje komunitní a vzdělávací projekty. Nedávno byl hostujícím výzkumným pracovníkem na Slade School of Fine Art (UCL, Londýn), působil v Centru pro východoevropská studia Varšavské univerzity a v Římě v rámci výzkumného grantu s podporou Aachen Foundation Peter a Irene and Ludwig Foundation. Je doktorandem Maďarské univerzity výtvarných umění.*

https://trafo.hu/

„Tvůrci odkrývají protichůdné postoje k akátu, který ochranáři považují za invazívní druh cizí místním ekosystémům a který byl proto zařazen na černou listinu nežádoucích rostlin Evropské unie. Maďarská vláda paradoxně i navzdory tomu, že je akát v zemi biologickým nováčkem, přijala protiopatření, když prohlásila, že akát je Hungaricum – tedy pod ochranou zvláštní značky indikující mimořádnou hodnotu reprezentující typicky maďarské atributy jedinečnosti, originality a kvality."

Maja a Reuben Fowkes, epa.oszk.hu

„Nejdůležitější zbraní tohoto představení je humor. (...) Inscenace ukazuje na historii národa jako na diskurs, který je uměle konstruovaný a který si proto lze kdykoli přivlastnit nebo přeformulovat. Inference umělců je přitom taková, že uprchlíci se mohou stát součástí těla národa, stejně jako se jím stal i akát (...). Neexistuje žádné definitivní stanovisko a všechno se může okamžitě stát vtipem."

Gabriella Schuller, europeanstages.org

„K čemu je dobrý akát? Víme, že zadržuje sypký písek a že jeho květy dávají jeden z nejkvalitnějších medů, ale je také pravda, že k nám nepřišel spolu s Maďary, ale že se k nám dostal z Ameriky. Jakmile se uchytil, začal utlačovat slabší druhy, přestože byly původní. Co s ním do budoucna? Přizpůsobí se a integruje do domácí flóry, nebo se jej pokusíme zbavit? Jak se vlastně k němu vztahujeme, jak se k němu vztahují ostatní? Dramatické otázky, kterými se budeme bavit a o kterých budeme přemýšlet."

Gosztola Kitti, Artmagazin.hu

Fotografie : Krisztina Csanyi

Kristóf Kelemen: POZOROVATELÉ

Středa 30. 10. 2019 od 19:00
Velký sál Divadla pod Palmovkou

Trafó
Budapešť, Maďarsko

Epizoda z dob komunistické totality, kdy bylo úplně všechno pod kontrolou...

Režie: Kristóf Kelemen
Dramaturgie: Tamás Turai
Výprava a vizuální efekty: Zita Schnábel
Hudba: Péter Márton (Prell)
Video: Balázs Virág

Premiéra 24. 11. 2018
Délka představení 1 hod. a 40 min. bez přestávky
České titulky

Po skončení představení diskuze s tvůrci

Hrají:
Dániel Baki, Tamás Rétfalvi, Bettina Józsa, Iringó Réti, Péter Jankovics

Maďarsko šedesátých let, tajná policie a prostředí svobodomyslných začínajících filmařů. Každý má co skrývat. Aby byl informátor tajné policie ve své práci úspěšný, musí si udržet důvěryhodnost v různých rolích. Neměl by vyvolat podezření v soukromém životě, musí získat důvěru sledovaného subjektu a ukázat naprostou loajalitu vůči svému nadřízenému.

TRAFÓ

Dům současného umění Trafó v Budapešti, z jehož produkce jsou v rámci Palm Off Festu 2019 uvedeny inscenace Maďarský akát *a* Pozorovatelé*, je základním kamenem nového domácího i mezinárodního umění v Maďarsku a jako takový je vnímán coby výjimečná platforma v rámci celého Maďarska. Jedinečným a autentickým způsobem představuje Trafó pod „svou střechou“ různé žánry – divadlo, tanec, nový cirkus, hudbu a výtvarné umění. Trafó sídlí v postindustriálním prostoru, který nabízí mnoho možností využití. Aktivity Trafó jsou experimentální a zároveň vstřícné k publiku, inspirované uměleckými inovacemi i kulturním dědictvím. Trafó programově poskytuje prostor prezentaci práce maďarských i zahraničních umělců. Jak je uvedeno na jeho webových stránkách, „Trafó je fórum věnované sociálním otázkám a platforma pro vytváření hodnot a kontextů, jakož i vytváření nových nápadů a produkcí. Jeho představení, koncerty, výstavy a komunitní programy a programy pro budování publika se zaměřují na mladší generaci, jsou ale přístupné všem divákům, kteří hledají něco nového.“*

https://trafo.hu/

„Inscenace *Pozorovatelé* je úspěšná zejména v tom, jak nachází spojení s přítomností. V Trafó nejsme na žádném historickém výletě, protože i v těchto dnech jsme neustále sledováni. Nemůžeme být sami, stejně jako jsme nemohli být sami ani v dobách stranického dozoru. Sledujeme jeden druhého na komunitních platformách a mnoho lidí nám neustále říká, kde jsou a co právě dělají. (...) V dřívějším systému nadvlády jedné strany nás sledoval a kontroloval agent z vůle moci vertikálně: jakoby ze shora. V dnešní době je sledování ve světě sociálních sítí horizontální, jakoby vedené ze stejné úrovně, ale je přinejmenším stejně depresívní. Každý každého sleduje (s trochou nadsázky) a většina lidí si to užívá."

Szekeres Szabolcs, KútszéliStílus.hu

„*Pozorovatelé* si jsou vědomi, že neexistují žádné nevinné věty nebo nedotknutelné oblasti života. Že neexistuje žádné soukromí, žádná tabu, žádné ohledy na lásku nebo smyslnost, že všemu vládne fanatismus zaznamenávání reality (...). Inscenace přináší intenzívní a mnohovrstevnatý zážitek strachu ze spuštění systému, který funguje jako extrémně agresívní, hloupě jednoduchý, ale přitom smrtící virus."

Tamás Jászay, revizoronline.com

„Je strašné už jenom to, že tato otázka vůbec vyvstává. Jak můžeme žít v roce 2019, a přitom v naší ‚demokracii' hovořit o jakékoliv cenzuře? Jak mohou být lidé zastrašováni jednoduše proto, že mají názory? Snažíme se vytvářet inscenace, které upřímně mluví o věcech, které nás obklopují. Pokud bychom se cenzurovali sami, nedávalo by to smysl. Chceme formulovat problémy jasným a srozumitelným způsobem – tak, jak je vidíme. Nejsme si jisti, že máme ve všem pravdu, ale divadlo musí mluvit jasně."

Kristóf Kelemen v odpovědi na otázku, zda funguje v divadle autocenzura, www.prae.hu

Fotografie: Krisztina Csanyi

Boris Nikitin:
NAOPAK

Pátek 1. 11. 2019 od 19:00
Velký sál Divadla pod Palmovkou

Slovensko mladinsko gledališče
Lublaň, Slovinsko

Co se stane s realitou a západním myšlením, když je přetáhneme přes dadaistickou jámu?

Režie: Boris Nikitin
Dramaturgie: Goran Injac
Kostýmy a masky: Vanja Djuran, Lea Bratušek
Výběr hudby: Boris Nikitin, Jan Krmelj
Hudební aranžmá: Uroš Buh
Sound design: Marijan Sajovic

Premiéra 28. 3. 2019
Délka představení 1 hod. a 40 min. bez přestávky
České titulky

Po skončení představení diskuze s tvůrci

Hrají:
Primož Bezjak, Janja Majzelj, Ivan Peternelj, Blaž Šef, Stane Tomazin

Přehnané reakce, parodie, provokace a podvratné hraní si s hranicemi mezi skutečným a falešným se v soutěži o politickou pozornost staly nedílnou součástí dnešního populismu. To, co dříve bylo všem zřejmé, dnes neplatí. Jako bychom náš dosavadní jazyk svěřili do rukou bláznivých dadaistů – až se musíme ptát, kdo a co určuje a ovlivňuje naši realitu. Postfaktičnost, bláznivé gagy a hodně špatná groteska jako křivé zrcadlo naší současnosti.

SLOVENSKO MLADINSKO GLEDALIŠČE

Název divadla obsahuje odkaz na mládí a mládež – v doslovném překladu se jmenuje Slovinské mládežnické divadlo. Nese si tak svou historii, kterou zároveň transformuje pro současnost. Divadlo bylo založeno v roce 1955 jako první profesionální divadlo pro děti a mládež ve Slovinsku. Své mladé publikum přitom nikdy nepodceňovalo a od samého začátku se zabývalo těžkými tématy, jako je například holocaust, stárnutí, láska v dobách války nebo revoluce aj. V prvních dvaceti pěti letech byla v Mladinsku uvedena řada úspěšných inscenací pro mladé a o mladých, které měly nemalý dopad na formování mladé slovinské generace. Po roce 1980 v souvislosti s postupným uvolňováním politických poměrů v tehdejší Jugoslávii pak Slovensko mladinsko gledališče úspěšně rozšířilo svůj program, když propojilo politickou kritiku a provokativnost svých inscenací s inovativními performativními postupy a tím také s novou svěží poetikou. Podařilo se tak oslovit publikum všech věkových skupin a divadlo se transformovalo do své dnešní programové šíře a poetiky, kdy oslovuje všechny zájemce o současné divadelní postupy i politická a společenská témata. Mladinsko je v neustálém pohybu: významná část jeho představení se totiž neodehrává na domovské scéně, ale na turné. Od počátků cestovala představení divadla po různých městech a divadlech ve Slovinsku i dalších zemích tehdejší Jugoslávie; od počátku 80. let se pak začala stále častěji vydávat do Evropy, kde se stala pevnou součástí evropské divadelní mapy, a od 90. let také do Jižní Ameriky a na další kontinenty. Slovensko mladinsko gledališče zanechalo nesmazatelný dojem již ve více než čtyřiceti zemích světa zvláště kvůli všestrannému záběru inscenací a hereckému souboru, který dokáže naplno využít hudbu, choreografii a herectví – a který přitom neuznává hvězdný systém. Na webových stránkách Slovensko mladinsko gledališče mj. píše: „Jsme divadlo. Ale od našich diváků očekáváme více než jen ‚sledování‘. Snažíme se je zapojit do dialogu a učinit z nich aktivní účastníky. Vytváříme inscenace. Ale nevytváříme je ve vakuu. Kriticky pozorujeme naši společnost, komentujeme ji a snažíme se ji formovat. Mladinsko je divadelní organismus, který se snaží ze scény proniknout do veřejného prostoru, takže se pro nás veřejný prostor stává prostorem divadelním. Mladinsko není jen divadlo.“

https://mladinsko.com/

„Témata, která inscenace Naopak otevírá, zahrnují téměř všechny aktuální problémy a specifika současné veřejné a politické sféry. Prostřednictvím témat populismu či dilematu mezi svobodou slova a polarizováním společnosti vlastně nezpochybňuje politický systém, ale ukazuje hru jemných strategií, s jejichž pomocí fašismus úspěšně oslovuje a sjednocuje davy."

Rok Bozovičar, Dnevnik

„Inscenace individualizuje ‚nepřátele' (fašisty), což nám s nimi umožňuje soucítit, a s úžasnou precizností tak vrhá světlo na dvě věci: že levice naše současné problémy nevyřeší, přestože je často popisuje správně, protože podobně jako zastánci alternativních pravd (alt-right) homogenizuje a dehumanizuje protivníka – a současně ukazuje, že nepotřebujeme ‚brutální emoce', ale spíše podpořit (racionální) empatii, soucit a schopnost naslouchat. (...) Spolu s okouzlující a koncepční jevištní realizací a hereckými výkony má inscenace výjimečně silný dramatický oblouk, který publiku prostřednictvím uvolněné zábavy odhaluje jejich vlastní politické názory a zprostředkovává silný emoční zážitek. (...) Výjimečně promyšlené a rafinované, jednoduše geniální umělecké dílo."

Anja Radaljac, Delo

„Koncept Borise Nikitina (...) nabízí několik velmi zajímavých postřehů a tematických východisek. Je mezi nimi také téma hranic svobody projevu v moderním umění, kde lze podle Nikitina říci téměř všechno. Text je proto koncipován jako hra o tom, jak tento prostor svobody projevu postupně obsazují, jak uvádí režisér, zastánci alternativních pravd a neofašisté. (...) Ve vztahu k textu [je] nejzajímavější sledovat herecký výklad postav. Herci skvěle využívají různé techniky, kontrastní stylizaci, rytmus a výjimečně intenzívní přítomnost na jevišti, aby zajímavým způsobem ztělesnili obsáhlou masu lingvistického materiálu."

Saška Rakef, Radio Slovenija I

Fotografie: Matej Povše

MEIN KAMPF

Pondělí 4. 11. 2019 od 19:00
Velký sál Divadla pod Palmovkou

Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera
Varšava, Polsko

Každé zvíře se páří pouze se zvířetem svého druhu.

Režie: Jakub Skrzywanek
Dramaturgie: Grzegorz Niziołek
Scéna a kostýmy: Agata Skwarczyńska
Hudba: Karol Nepelski
Choreografie: Agnieszka Kryst
Video: Magda Mosiewicz

Premiéra 23. 3. 2019
Délka představení 2 hod. a 30 min. s přestávkou
České titulky

Po skončení představení diskuze s tvůrci
PŘEDSTAVENÍ JE URČENO POUZE DOSPĚLÝM DIVÁKŮM!

Inscenátoři se prostřednictvím devadesát let starého textu snaží položit otázku, do jakého stupně jsou dnes názory a postuláty v něm obsažené stále aktuální. Analyzují jazyk, aby odhalili, do jaké míry se slova shodují s dnešním jazykem nenávisti (hate speech). Kolik nenávistných slov muselo padnout v první polovině 20. století, aby došlo k holocaustu? A kolik slov dělí od další celosvětové katastrofy nás?

Hrají:
Mamadou Góo Bâ, Klara Bielawka, Aleksandra Bożek, Arkadiusz Brykalski, Natalia Łągiewczyk, Oskar Stoczyński

TEATR POWSZECHNY IM. ZYGMUNTA HÜBNERA

Divadlo vzniklo na místě bývalého kina, kde jej v roce 1945 pod názvem Teatr Popularny otevřel herec a kulturní organizátor Jan Mroziński. V září 1945 bylo divadlo přejmenováno na Teatr Powszechny a stalo se nejdůležitější scénou varšavských Městských činoherních divadel. Od poloviny padesátých let bylo výraznou scénou na divadelní mapě Varšavy a záhy i celého Polska: proslulost divadla vychází nejen z netradičně voleného repertoáru opírajícího se mj. o polské divadelní hry a originální režijní uchopení, ale také o vynikající herecké výkony. Po nástupu uměleckého šéfa a režiséra Zygmunta Hübnera v roce 1975 (v roce 1976 se stal i ředitelem divadla) změnil Teatr Powszechny svou tvář ještě důsledněji a promyšleněji směrem k modernímu divadlu. Hübner usiloval o odvážné jevištní umění nepodléhající aktuálním módám – usiloval o divadlo, které by bylo především divadlem intelektu, od základu promyšleným dílem, které je morálně (více než politicky) angažované. V roce 1975 se zde např. uskutečnila významná premiéra inscenace A. Wajdy Dantonova smrt, *která je jednou z největších událostí historie polského divadla. Následovaly ji další inscenace, jež ve své době značně jitřily politickou i společenskou atmosféru komunistického Polska – mj. také inscenace aktovek V. Havla. Zygmunt Hübner, který se celý život snažil statečně čelit komunismu, zemřel v roce 1989 téměř současně s pádem komunistického režimu. V roce 1991 byl na jeho památku Teatr Powszechny přejmenován na Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera. V devadesátých letech minulého století divadlo pokračovalo v cestě nastoupené v předcházející velké Hübnerově éře, snažilo se ji však rozšířit o současnou západní, zejména anglickou dramatiku. V roce 1996 zde z iniciativy mladých herců vznikl Teatr Montownia, jedno z nejzajímavějších divadelních uskupení posledních let, které uvádí v koprodukci s „mateřskou" institucí produkce určené zejména mladší generaci. Tvorba divadla Teatr Powszechny po roce 1989 nezřídka budila velké emoce a provokovala k bouřlivým diskuzím kritiků i diváků o současné podobě společnosti – přesně v duchu tradice patrona divadla Z. Hübnera. V sezoně 2009–2010 proběhla v divadelní budově rozsáhlá rekonstrukce a modernizace. Soubor nyní disponuje třemi moderními divadelními sály. Na největší scéně jsou uváděna díla určená široké divácké obci, variabilní studiová scéna je místem dialogu o etické kondici současného člověka. Nejmenší scéna je určena pro experimentální inscenace mladých tvůrců. Od roku 2013 divadlo vede Paweł Łysak společně s Pawłem Sztarbowským. V souladu s uměleckým odkazem Z. Hübnera chtějí vytvářet divadlo, které je aktivní na scéně i mimo ni. V divadle inscenují přední režiséři z Polska (např. M. Kleczewska, G. Garbaczewski) i zahraničí (O. Frljić, A. Schilling) a místní herecký soubor je odbornou kritikou považován za jeden z nejlepších v dnešním Polsku. Teatr Powszechny organizuje řadu aktivit, v nichž rozvíjí jiný způsob kontaktu se svým publikem – jedná se např. o mnohé diskuze, komunitní zahradu či spoluúčast divadla na letním pouličním festivalu, jenž se snaží pozitivně ovlivnit veřejný prostor ve varšavské čtvrti Praga, která patří k ekonomicky a sociálně nejvíce vyloučeným lokalitám polského hlavního města. V loňském a předloňském roce se Teatr Powszechny představil na festivalu Palm Off Fest inscenacemi režisérů O. Frljiće* Prokletí *(2017) a Michała Zadary* Spravedlnost *(2018).*

www.powszechny.com

„Finále představení začíná již o přestávce. Herci oblečení do obrovských houbovitých kostýmů procházejí mezi publikem a vysvětlují, že člověk nemůže změnit přírodu. Na potvrzení toho hrdě ukazují svoje kostýmní genitálie a posléze na scéně kopulují. To je železný zákon přírody. Jeho protipólem je rasismus jako právo přírodu řídit, zasahovat do ní – vítejte v Lebensbornu. Na jaké vítěze čeká tohle groteskní místo, tenhle anti-ráj? (...) Ze shora pomalu padá obrácená černá pyramida. Monolit zdánlivě jakoby z Vesmírné odyssey 2001 Stanleyho Kubricka. Vytéká z něj ale něco temného. Vítězové už došli tak daleko, že se vrátili do počátečního bodu, kde musí všechno začít znovu a oni budou muset opět projít fázemi vývoje civilizace (...). Čelíme otázce, zda můžeme uniknout fašismu, který přitahuje kulturní lidi ‚zpoza stolu' a vede je k nenávisti. Tvůrci nám nedávají žádnou odpověď, pouze znepokojující návrh."

Dominik Gac, teatralny.pl

„Inscenátoři vybrali [z knihy] fragmenty, které v dnešním Polsku (a nejenom zde) znějí povědomě, a ptají se, kam v roce osmdesátého výročí začátku druhé světové války směřujeme. Groteskní a fraškovitý úvod inscenace je varováním: sestupujeme do kloaky. Tirády o ‚zdravém' antisemitismu, nezdravém současném umění, dobré a špatné rase pronáší středostavovská rodina při nedělním obědě. (...) Kritiku demokracie a chválu systému silného vůdce zpívají herci s kartonovými karikaturami současných lídrů jako operu. Představy o silném bílém národu, plození jako vlastenecké povinnosti a ženě jako ‚pasivním činiteli' zaznívají v pauzách mezi jednotlivými kopulacemi. (...) Inscenace divadla Teatr Powszechny – skvěle zahraná herci Klarou Bielawkou, Aleksandrou Bożek, Arkadiuszem Brykalským, Mamadouem Góo Bâem, Natalií Łągiewczyk a Oskarem Stoczyńským – není vtipná ani veselá. Je děsivá a smutná."

Aneta Kyzioł, Polityka

Fotografie: Magda Hueckel

MARATON DOKUMENTÁRNÍCH FILMŮ

Zkušebna Divadla pod Palmovkou

Pořádá agentura Wi-m Production Praha, s.r.o.

PROJEKT KINEDOK

KineDok je nový druh mezinárodního společenství, unikátní filmový klub a alternativní distribuční platforma spojující fanoušky a tvůrce autorského dokumentu. KineDok překonává stěny tradičních kinosálů a přináší do vašeho místního klubu, kavárny či galerie sdílený zážitek – zve nejen na projekci filmu na velkém plátně, ale i na debatu s jeho tvůrci v neformálním prostředí. Základní poselství KineDoku zní: tyto osobnosti, tyto otázky, tento žánr, tato místa a tyto země bychom neměli přehlížet!

KineDok ke svým projekcím využívá nejen zavedené multifunkční prostory, galerie a haly, kde se běžně konají koncerty, divadelní či taneční představení, ale také netradiční a komornější místa – kluby, kavárny, nádraží, kaple, střediska sociální péče atd. Hybnou silou projektu jsou místní distributoři a komunity mladých lidí se zájmem o autorský dokument.

Institut dokumentárního filmu (IDF) jako hlavní koordinátor celého projektu ve spolupráci se zahraničními partnery, kterými jsou One World Romania Association (Bukurešť, Rumunsko), Restart (Záhřeb, Chorvatsko), Éclipse Film (Budapešť, Maďarsko), Kraków Film Foundation (Krakov, Polsko), Filmtopia (Bratislava, Slovensko), Bergen IFF (Bergen, Norsko) a Activist38 (Sofie, Bulharsko), vytváří rozsáhlou a trvalou distribuční síť pro dokumentární filmy na území všech partnerských zemí, a pomáhá tak významně rozšířit i diváckou základnu a dlouhodobě zvýšit zájem o autorský dokumentární film.

https://dokweb.net/cs/

FILMOVÉ DOKUMENTY NA PALM OFF FESTU 2019

Festival Palm Off Fest se od začátku své existence otevírá i dalším uměleckým oborům a platformám. Od druhého ročníku spolupracuje s projektem Institutu dokumentárního filmu KineDok. Během víkendu 21. – 22. 10. 2017 jsme na festivalu promítli čtyři dokumentární filmy ze zemí visegrádské čtyřky. Filmy byly promítány v prostoru libeňské synagogy a byly bezplatně dostupné široké veřejnosti. V minulém ročníku pak bylo v době konání festivalu od 19. do 28. 10. 2018 promítnuto pět dokumentárních snímků. Filmy, z nichž některé byly doprovázeny diskuzemi s tvůrci, jsme uváděli v prostorách Studia PALM OFF Divadla pod Palmovkou – a opět pro diváky zdarma.

Pro letošní čtvrtý ročník festivalu Palm Off Fest jsme z nabídky KineDoku vybrali tři pozoruhodné dokumentární filmy z České republiky, Norska a Maďarska, které se věnují stejným, případně velmi podobným tématům, jež budou zaznívat v rámci divadelní části letošního festivalu. Filmová část našeho programu se bude v letošním roce odehrávat nově v prostorách Zkušebny Divadla pod Palmovkou. Součástí filmových projekcí budou také setkání a diskuze s tvůrci.

AŽ PŘIJDE VÁLKA

Sobota 2. 11. 2019 od 19:00
Zkušebna Divadla pod Palmovkou

Východní Evropa prožívá období neklidu. Rusko vyvíjí jaderné zbraně, na Ukrajině se válčí a muži zbrojí. Dystopie? Ne tak docela, polovojenská uskupení na bázi dobrovolníků vznikají i na Slovensku – jsme tomu blíže, než bychom čekali. Režisér filmu Jan Gebert pozoruje vznikající extremistickou skupinu Slovenskí branci. Jednotliví účastníci se do ní zapojují z různých důvodů. U někoho je účast vyvolaná strachem a nedůvěrou v ochranu vlády a jejích obranných složek, jiní se zapojují z nedostatku adrenalinu, zábavy a vzrušení. Zarážející je především tolerance státu a rodiny, která přihlíží k indoktrinaci dětí a mládeže. Hra na vojáky na lesní mýtině vzbudí posměch, závěr dokumentu už ale nabízí polovojenské uskupení, ze kterého může jít strach.

Režie: Jan Gebert
Produkce: HBO Pink
Česká republika, 2018
76 minut, v českém znění
Vstup zdarma

Po skončení projekce diskuze s tvůrci

EXIT

Sobota 2. 11. 2019 od 21:00
Zkušebna Divadla pod Palmovkou

Minulost norské dokumentaristky Karen Winther zdobí svastiky a motiv říšského orla Hitlerovy třetí říše. Ve svém dokumentu hledá bývalá neonacistka odpovědi na otázku, co ji a další bývalé extremisty donutilo opustit tyto radikální skupiny. Skrze rozhovory s bývalými radikály z Francie, Německa, Nizozemska a Spojených států hledá ve vzpomínkách onu chvíli – určitý bod, ve kterém se rozhodli změnit směr svého života. Mnozí z nich se kvůli své minulosti musí skrývat a pocit viny je stále přítomný. Reflexe minulosti i zlomu, který nastal, když se z extremistických kruhů chtěli vymanit, spoluvytváří portréty těch, kterých se společnost obává.

Režie: Karen Winther
Produkce: Sant & Usant
Norsko, 2018
83 minut, v původním znění s českými titulky
Vstup zdarma

Po skončení projekce diskuze s tvůrci

V ZAJETÍ

Sobota 2. 11. 2019 od 23:00
Zkušebna Divadla pod Palmovkou

Novou podobu otroctví ukazuje film maďarské režisérky Bernadetty Tuzy-Ritter. Ta se dostala nečekaně blízko k oběti zneužívání, otrokyni Marish. Marish žije „u své paní“ Ety přes deset let. Přes den pracuje v továrně a veškeré peníze Etě odvádí, zároveň se jí však stará o dům, uklízí, vaří a za svou práci dostává cigarety a kávu. Často hladoví a je i bita. Dokumentaristka mapuje živoření otrokyně rok a půl – do té doby, než se Marish rozhodne svůj život změnit a od Ety utéct. Konečně se může zbavit jména, které jí Eta přiřkla, a začít znovu pod svou pravou identitou v jiném městě daleko od vykořisťovatelky. Podaří se jí však začít žít bez prostředků v novém prostředí?

Režie: Bernadett Tuza-Ritter
Produkce: Éclipse Film
Maďarsko, 2017
90 minut, v původním znění s českými titulky
Vstup zdarma

VÝSTAVY

NOTHING NEW UNDER THE SUN

20. 9. – 4. 11. 2019
Galerie Světova 1, Světova 1, Praha

Ve dnech festivalových představení bude v galerii Světova 1 od 17:00 do 19:00 otevřena výstava *Nothing New Under the Sun*, která umožní nahlédnout do stavu člověka v situaci současné krize klimatu a pozdního kapitalismu – krize jako ustavujícího se způsobu fungování světa. Výstava tematizuje protipóly technického a lidského, vize budoucnosti, rozměr odpovědnosti, turbulence doby v kontrastu snahy jedince koexistovat s nastaveným systémem. Nerozumíme minulosti a nevíme si rady s přítomností a budoucností…

Kurátoři výstavy: Michal Jalůvka a Zai Xu
Ve dnech festivalových představení bude výstava otevřena od 17:00 do 19:00 hodin

Vstup zdarma

Galerie Světova 1
Galerie Světova 1 se nachází na stejnojmenné ulici v sousedství Divadla pod Palmovkou. Je výstavním prostorem prací studentů uměleckých škol. Koncepce projektu se nese v duchu hesla studenti studentům – poskytuje výstavní prostor studentům uměleckých oborů, tedy prostor pro jejich vlastní vyjádření. Chce umožnit mladým lidem na začátku kariéry získat první profesionální zkušenosti a nabídnout studentům z celé České republiky vstřícnou platformu.

Pořádá agentura Wi-m Production Praha, s.r.o.

S1

NEJSME TU SAMI: PŘÍBĚHY NAŠICH MENŠIN

22. 10. 2019 – 15. 11. 2019
Galerie ve foyer Divadla pod Palmovkou
Slavnostní zahájení výstavy 22. 10. 2019 v 18:00

Kdybychom byli důslední, došli bychom k tomu, že české dějiny neexistují. Nikdy nebyly pouze české. I Karel IV. byl Čechem jen napůl a František Palacký mluvil se svou ženou a dětmi německy. Jsme součástí střední Evropy, kde se vždy střetával element germánský a slovanský, protestantství s katolictvím a židovstvím. Vždy tu s námi žili a stále žijí lidé jiných národností a etnik. Obohacují naši kulturu o jinou zkušenost, přinášejí často exotické a dramatické příběhy a svým čerstvým pohledem nám pomáhají znovu si uvědomit, v čem vlastně hodnoty naší kultury, jazyka a identity spočívají. Několik takových příběhů vám chceme představit i touto výstavou. Nejsme tu sami. Nikdy jsme nebyli.

Spolupořadatelem výstavy je společnost Post Bellum.
Výstava vznikla díky podpoře Ministerstva kultury ČR a Magistrátu hlavního města Prahy.

Autoři výstavy: Barbara Šabachová, Linda Wolfová, Josefina Formanová (Post Bellum)
Fotografie: Lukáš Žentel
Texty: Markéta Bernatt-Resczyňská, Ondřej Nezbeda, Jitka Šmídová
Layout: Petr Šabach

Vstup zdarma

Pořádá agentura Wi-m Production Praha, s.r.o.

SCÉNICKÉ ČTENÍ, KONCERT, DISKUZE, KONFERENCE

KLAUS HÄNDL: TOUŽÍM PO ALPÁCH; TAK VZNIKAJÍ JEZERA

24. 10. 2019 od 19:00
Studio PALM OFF, Divadlo pod Palmovkou

„Teď už si nejsem vůbec jistý, zda to nebyl člověk?“

Scénická skica čerstvě přeloženého textu Klause Händla. Olivie i Bruno chtějí, co nemají. Každý z nich ale žije v naprosto odlišném světě. Olivie se utápí ve velkoměstském horku a romantických představách o drsné přírodě. Alpský lesník Bruno touží po lidském kontaktu, ale stále zakopává o umrzlé výletníky. V horách se ti dva mohou potkat jen za naprosto bizarních okolností. Tereza Dočkalová a Hynek Chmelař ve scénickém čtení v produkci Studia Rote.

Režie a scéna: Ondřej Škrabal
Délka: 40 minut
Vstup zdarma

Překlad: Michal Kotrouš
Hrají: Tereza Dočkalová, Hynek Chmelař
Hudba, sound design: Eliška Míkovcová
Produkce: Studio Rote
Podpora: Státní fond kultury, Goethe-Institut Prag

Pořádá agentura Wi-m Production Praha, s.r.o.

KONCERT KAPELY KVĚTY

23. 10. 2019 od 20:00
Velký sál Divadla pod Palmovkou

Skupina Květy působí od začátku tohoto tisíciletí. Po celou dobu se měnil její styl a profil. Počínaje rokem 2016 hraje v nové sestavě zaměřené více na elektroniku. Ačkoliv je skupina Květy experimentální a hledačská, počet jejích posluchačů se zvláště v poslední době rozrostl do velmi širokého spektra. Oceňovány jsou silné texty, barevnost aranží, brilantní výtvarné řešení obalů desek, živelné koncerty a také přítomnost humoru. Kapela koncertovala v mnoha zemích (Srbsko, Rakousko, Polsko, Francie, Nizozemsko). Od roku 2004 vydává svoje alba u Indie Scope. Téměř za všechna byla nominována na prestižní hudební cenu Anděl, třikrát (2006, 2009, 2015) tuto cenu získala. Z dalších ocenění stojí za zmínku také Cena Vinyla udělovaná za významný autorský a inovativní počin v tuzemské hudbě (2012). Skladby kapely Květy jsou rovněž oceňovány v anketách různých rádií. Skupina spolupracovala s Divadlem DNO a natočila hudbu k rozhlasovým hrám v režii Radima Nejedlého.

Členové:
Martin E. Kyšperský – zpěv, kytary, elektronika
Aleš Pilgr – bicí, elektronika, zpěv
Ondřej Kvas – klávesy, synth-bass, elektronika, zpěv

http://www.kapelakvety.cz

ČESKÝ ROZHLAS VLTAVA UVÁDÍ: FESTIVALY, KAM SE PODÍVÁŠ

2. 11. 2019,16:00–18:00
Kavárna Divadla pod Palmovkou

Hned na začátku divadelní sezony se v Česku nabízí návštěva čtveřice nemálo významných mezinárodních festivalů. Za posledních zhruba pět let na české divadelní scéně přibyly festivaly nové, kterým se daří postupně se etablovat. Jaká je dnes pozice festivalů na české divadelní mapě? Je jejich narůstající počet pozitivním ukazatelem vzrůstající poptávky po těchto akcích ze strany diváků, nebo je jejich vznik motivován především potřebami z řad umělců? Reaguje na tento vzrůstající počet i stát z hlediska finanční podpory? Komu jsou tyto festivaly určeny, jaké chtějí oslovit diváky? Jaké jsou dnes tendence v oblasti festivalové dramaturgie? Reagují na sebe festivaly navzájem, doplňují se svou nabídkou, nebo si konkurují? A jaká je pozice českých mezinárodních divadelních festivalů v zahraničním kontextu?

Debatu s dramaturgy mezinárodních divadelních festivalů zaměřujících se primárně na činoherní divadlo spolupořádá v rámci Palm Off Festu Český rozhlas Vltava. Moderuje Veronika Štefanová.

Pořádá agentura Wi-m Production Praha, s.r.o.

Vltava
Český rozhlas

MEZINÁRODNÍ KONFERENCE DIVADLO A SVOBODA: PROMĚNA PARADIGMATU EVROPSKÉ NEZÁVISLÉ DIVADELNÍ KULTURY PO ROCE 1989

23. 10. – 24. 10. 2019
Divadlo DISK, Karlova 26, Praha 1
a Studio Hrdinů, Dukelských hrdinů 47, Praha 7

V rámci projektu DIVADLO A SVOBODA, který se orientuje na výzkum scénických umění v ČR a středoevropském regionu po roce 1989 z pohledu teatrologického, kulturně-politického a s ohledem na divadlo jako veřejnou instituci, pořádá Institut umění – Divadelní ústav ve dnech 23. – 24. 10. 2019 v Divadle DISK a Studiu Hrdinů mezinárodní konferenci.

Rok, kdy si připomínáme 30. výročí politických změn ve střední a východní Evropě, vybízí k ohlédnutí za ideály a nadějemi 90. let. Je to právě nezávislé divadlo, které v různých provozních modelech a konfiguracích mnohdy bylo zásadní platformou pro pokusy o jejich realizaci nejen v rovině estetické a umělecké, ale i společenské a politické. Ve značné míře se přitom inspirovalo vývojem mezinárodní nezávislé umělecké scény, která byla většině umělců na východní straně železné opony do roku 1989 obtížně přístupná. Lze vývoj nezávislého divadla ve střední a východní Evropě v 90. letech považovat za „success story"? Je nezávislá divadelní a umělecká scéna v dnešním světě samozřejmostí? Jsou společenský statut a společenská potřeba nezávislého umění v dnešní společnosti diametrálně odlišné od ideových východisek roku 1989? Jak se dnešní nezávislá scéna vztahuje k odkazu avantgardy a neoavantgardy obecně?

Na tyto otázky se na základě vhledu do vývoje nezávislého divadla posledních 30 let pokusí odpovědět odborníci z následujících zemí: ČR, Slovenska, Polska, Maďarska, Německa, Rakouska, Rumunska, Srbska, Chorvatska, Ukrajiny, Běloruska, Litvy, Lotyšska, Estonska. Součástí konference je nejen konfrontace historického vývoje této části divadelní kultury formou odborných příspěvků, ale také diskusní formáty, které se zaměří na vize evropského nezávislého divadla pro budoucnost.

Konference se koná u příležitosti zasedání ENICPA (Evropská síť informačních center pro scénická umění) v Praze a v rámci výzkumného projektu IDU České nezávislé divadlo po roce 1989, který realizuje Oddělení mezinárodní spolupráce a zaměřuje se na vývoj českého divadla v nových společenských a politických podmínkách, především v kontextu transformace, decentralizace divadelní sítě a nových nástrojů kulturní politiky. Konference tvoří doprovodný program mezinárodního setkání divadel střední Evropy Palm Off Fest.

Hlavní pořadatel:
Institut umění – Divadelní ústav

Spolupořadatelé:
ENICPA – The European Network of Information Centres for the Performing Arts
Palm Off Fest, mezinárodní setkání divadel střední Evropy
Katedra alternativního a loutkového divadla, DAMU
Asociace nezávislých divadel
PACE.V4 (Performing Arts Central Europe – Visegrad Countries Focus)

https://www.divadlo.cz

TAM, KDE BYL UHNĚTEN GOLEM...

Malý průvodce po blízkém okolí Divadla pod Palmovkou

Divadlo pod Palmovkou se nachází na jedné z hlavních tříd někdejšího pražského předměstí, nyní jedné ze čtvrtí širšího centra pražské aglomerace – Libně. Území kolem dnešního Divadla pod Palmovkou bylo osídleno zřejmě už od starší doby kamenné, první písemná zmínka je však až z roku 1363. Pravděpodobně již dříve ale stávala na skále nad říčkou Rokytkou tvrz šlechtických majitelů zdejšího území, později přestavěná na výstavný zámek (dnes v něm sídlí úřad městské části). Kolem tvrze se rozkládala poddanská obec, která těžila z velmi výhodné polohy nedaleko vltavského brodu a u křížení důležitých zemských cest vedoucích mj. do Lužice a Slezska.

Od šestnáctého století se v Libni usazovali Židé, kterým byly vyčleněny pozemky na místě někdejších mokřadů přímo naproti dnešnímu Divadlu pod Palmovkou. Židovská komunita byla na svou dobu poměrně početná a záhy získala na vrchnosti i značná privilegia – mj. vlastní samosprávu. Do doby vzniku zdejšího židovského osídlení spadá také jedna z verzí světoznámého příběhu o Golemovi, kterého rabbi Löw prý uhnětl na libeňském břehu z tamní hlíny...

Šlechtičtí majitelé se v Libni střídali až do roku 1662, kdy se majitelem panství stalo Staré Město pražské. Zdejší zámek se poté stal letní rezidencí pražských primátorů a později hostil řadu panovníků a jejich hostů jakožto rezidence habsburských císařů a jejich rodin při návštěvách Prahy. V okolí Libně tehdy vzniklo několik usedlostí, vinic a sadů, které bývaly oblíbenými místy pro letní pobyty Pražanů i častým cílem jejich jednodenních výletů. V devatenáctém století však nastal bouřlivý rozvoj, když zde kvůli výhodné poloze na dosah metropole a přitom na dosud volných prostranstvích vyrostly rozsáhlé průmyslové podniky: působila zde mj. strojírna, slévárna, dva pivovary, lihovar, továrna na výrobu cementových trubek a také několik podniků textilních a kožedělných i říční přístav s překladištěm (později opravnou lodí a loděnicí) a řada dalších průmyslových provozů. Prudký rozvoj Libně, díky němuž se za pouhých 25 let zvýšil počet obyvatel o více než dvanáct tisíc, proměnil někdejší malé městečko na březích Vltavy a Rokytky v pulzující průmyslové předměstí Prahy. V roce 1896 začala do Libně z centra metropole pravidelně jezdit tramvaj, čehož využili zdejší divadelní podnikatelé provozující divadelní a hudební produkce v někdejším zájezdním hostinci U Deutschů (zárodek dnešního Divadla pod Palmovkou). Součástí Prahy je Libeň od roku 1901.

Tovární a průmyslové provozy, spolu se čtvrtěmi činžovních domů a malých dělnických domků, krámků a hospůdek rozesetých v mimořádně členité krajině, nechaly vzniknout čtvrti s nezaměnitelným geniem loci zabydleným nevšedními obyvateli a jejich neméně nevšedními osudy. Dodnes je tato podoba Libně zvěčněná např. v prózách Bohumila Hrabala, který zde v těsném sousedství Divadla pod Palmovkou prožil svá autorsky nejšťastnější léta. V šedesátých a osmdesátých letech minulého století však prošla Libeň rozsáhlou asanací, během které zmizela významná část starých domů, ulic a zákoutí. Některá pozoruhodná místa ale odolala...

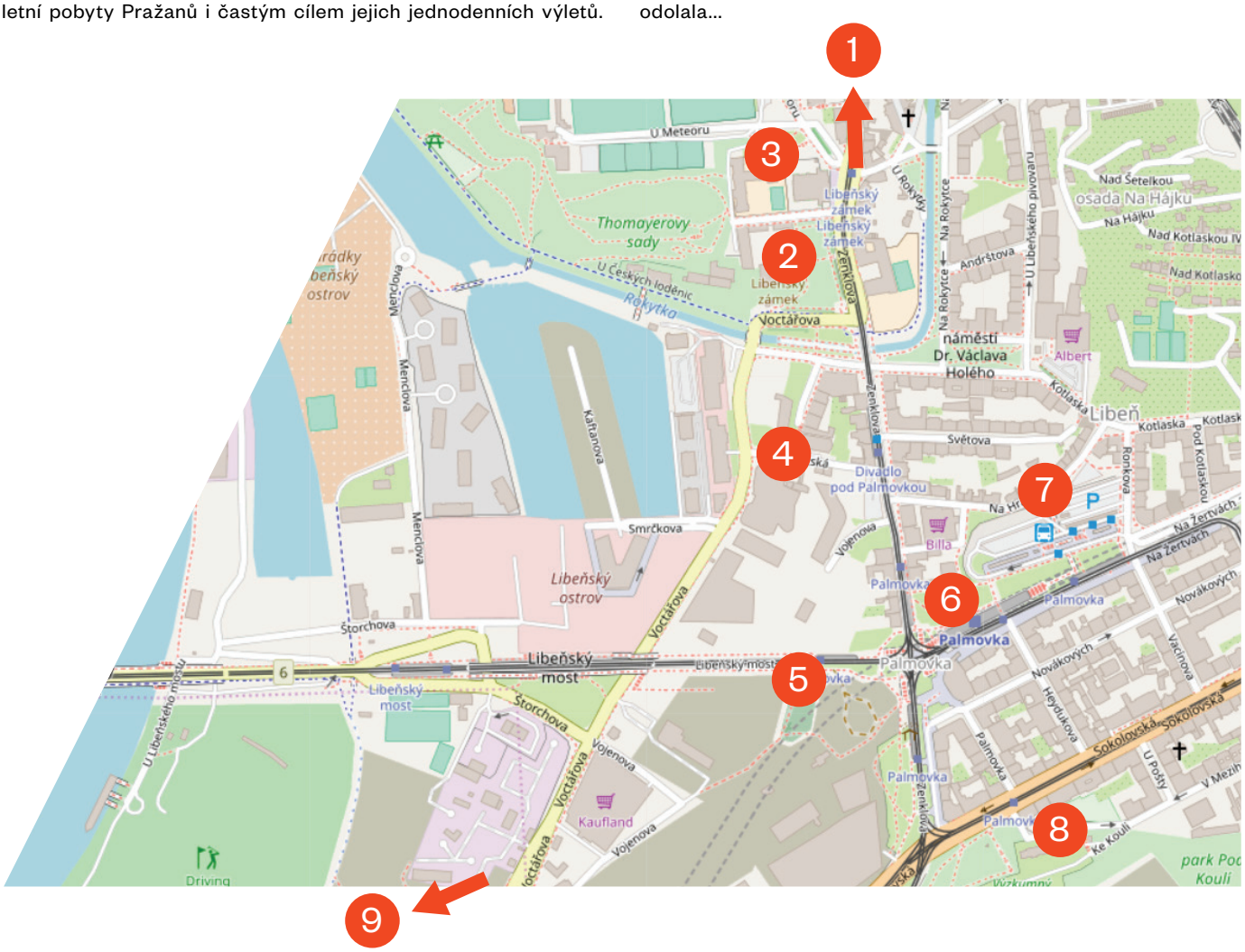

1. Pomník operace Anthropoid – místo atentátu na Reinharda Heydricha

Zenklova ulice, u tramvajové zastávky Vychovatelna

Místo, kde byl dne 27. 5. 1942 proveden úspěšný atentát na jednoho z nejvlivnějších nacistických prominentů a strůjce židovského holokaustu, zastupujícího říšského protektora a šéfa říšské policie Reinharda Heydricha. Atentát na Hitlerova oblíbence provedli českoslovenští výsadkáři Jozef Gabčík a Jan Kubiš vycvičení ve Velké Británii a vyslaní na území nacisty okupovaného Československa československou exilovou vládou v rámci operace Anthropoid. Atentát byl proveden v ostré libeňské zatáčce, po které projížděl Heydrich v otevřeném autě ze svého venkovského sídla na zámku v Panenských Břežanech na Pražský hrad asi v 10:32–10:35 hodin. Exploze speciálně upraveného protitankového granátu zranila Heydricha na obličeji a hrudníku a poškodila mu i plíce a slezinu. Kubiš s Gabčíkem z místa uprchli (dámské kolo, které na útěku použil během atentátu zraněný Kubiš, bylo odloženo u tehdejší prodejny Baťa – dnešní drogerie Teta – v sousedství dnešního Divadla pod Palmovkou a později bohužel pomohlo nalézt stopu k parašutistům). Heydrich zemřel na následky zranění 4. 6. 1942 v nemocnici Na Bulovce nedaleko místa atentátu. Následný nacistický teror provázející vyšetřování atentátu postupně vedl k odhalení parašutistů, kteří se spolu s dalšími československými výsadkáři ukrývali v kryptě pražského kostela sv. Cyrila a Metoděje. Dne 18. 6. 1942 kostel obklíčilo téměř 800 německých vojáků, jimž však dokázalo pouhých 7 parašutistů odolávat po neuvěřitelných sedm hodin. Poté, co jim došla munice, spáchali do té doby přeživší výsadkáři sebevraždu. Odveta nacistů za tzv. heydrichiády vedla k uvěznění a smrti tisíců českých obětí a také k vypálení a vyvraždění obcí Lidice a Ležáky. Na místě atentátu na Heydricha stojí od roku 2009 pomník operace Anthropoid. Inscenace s tématem operace Anthropoid je připravována také Divadlem pod Palmovkou. Premiéra autorské hry Tomáše Dianišky *294 statečných* je plánována na 18. června 2020.

2. Libeňský zámeček

Zenklova 1/35, Praha 8

Zámeček vznikl na skalnatém výběžku obtékaném Vltavou a Rokytkou koncem šestnáctého století na místě starší středověké tvrze. Byl několikrát výrazně přestavován a upravován – – jeho dnešní podoba v převážně rokokovém stylu vznikla při přestavbě ve druhé polovině osmnáctého století. V roce 1608 hostil libeňský zámeček císaře Rudolfa II. a jeho bratra Matyáše, kteří zde uzavřeli tzv. libeňský mír (rozděloval vládu nad habsburskými území mezi oba bratry tak, že Rudolf si měl podržet Čechy, Lužici a Slezsko a Matyáš měl vládnout Moravě, Uhrám a Rakousku; Matyášovi dohoda navíc zaručovala následnictví na českém i císařském trůně). Poté co zámeček získalo Staré Město pražské, byl letní rezidencí pražských primátorů a později i císařské rodiny při jejích návštěvách Prahy. Dnes v zámku sídlí Úřad městské části Prahy 8 a konají se zde kulturní akce, při nichž je možné navštívit i bohatě zdobený interiér s překrásnými malbami či architektonicky cennou zámeckou kapli.

3. Kostel sv. Vojtěcha

U Meteoru 599, Praha 8

Jedna z nejcennějších a nejkrásnějších raně secesních památek v České republice byla postavena v letech 1904–1905 podle projektu architekta Emila Králíčka. Kostel je postavený – pro naše země netypicky – z velké části ze dřeva, protože byl původně zamýšlen jako provizorní stavba pouze na pět let. V roce 1987 se stal nemovitou kulturní památkou, v roce 2001 byl nákladně restaurován. Kostel sv. Vojtěcha je zvláště pozoruhodný působivým systémem zděných svislých konstrukcí a dřevěných, složitě tvarovaných střešních vazníků, s výrazným použitím dřevěných dekorativních prvků. Střecha věže vysoké 23,7 metrů má tvar čtyřboké helmice s hrotem a makovicí na vrcholu. Vnitřní členění unikátně dochovaného halového prostoru je trojlodní o výšce 7,2 m. Tato architektonicky a výtvarně mimořádně pozoruhodná a působivá svatyně je v současnosti farním kostelem římskokatolické církve.

4., 5. Židovská čtvrť a židovský hřbitov v Libni

Koželužská ulice (fragment židovské čvrti) a Libeňský most naproti zastávce tramvají Palmovka (židovský hřbitov)

Nejstarší zpráva o židovském osídlení Libně je z roku 1561, kdy bylo libeňské židovské město druhým největším pražským židovským osídlením a mělo značnou prestiž. V šestnáctém století dokonce žilo v Libni víc Židů než křesťanů – a poté, když v osmnáctém století císařovna Marie Terezie vypověděla Židy z Prahy a zdejší komunita dosáhla svého vrcholu, zde žilo 766 židovských obyvatel. Jádro židovského ghetta se nacházelo přímo naproti současnému Divadlu pod Palmovkou v dnešní Koželužské ulici. Z druhé strany jej téměř omývaly vody jednoho z ramen Vltavy, která do židovského města i Libně často přinášela povodně (proto měly některé domy ghetta vstup do obytných prostor až v prvním patře). Během druhé světové války byla libeňská židovská komunita téměř úplně vyvražděna nacisty – jedním z nemnoha přeživších byl i světoznámý spisovatel a libeňský rodák Arnošt Lustig. Nedaleko ghetta byl také židovský hřbitov **(5)** založený na konci šestnáctého století. Hřbitov, na kterém se přestalo pohřbívat v roce 1892, byl postupně zmenšován – nejprve v roce 1875 kvůli stavbě nádraží, poté ve dvacátých letech minulého století kvůli stavbě mostu. Definitivně zničen byl v rámci „okrašlovací“ akce v letech 1964–1965, kdy byla jeho zbývající (a nejcennější) část bezdůvodně zasypána sutí a zeminou. Ani z libeňského židovského města dnes bohužel mnoho nezbylo – většina budov byla zničena během necitlivé asanace v padesátých a šedesátých letech minulého století, dovršené v letech devadesátých. Dnes na místě židovského ghetta stojí rozlehlé kancelářské budovy a někdejší židovské město připomíná již pouze pár posledních domků v sousedství restaurace „U Horkých“.

6. Synagoga na Palmovce
Ludmilina 601/4, Praha 8

Původní libeňská synagoga, zvaná stará, se nacházela v jádru židovského ghetta. Po zrušení diskriminačních nařízení, zakazujících Židům život mimo jejich ghetta, však byla vybudována synagoga nová, tentokrát na prestižním místě přímo u hlavní libeňské ulice, tehdy zvané Primátorská třída (dnešní Zenklova ulice). Základní kámen k takzvané Nové synagoze, dnes spíše známé jako synagoga na Palmovce, byl položen v roce 1846 za přítomnosti arcivévody Štěpána. Synagoga byla postavena v novorománském slohu přecházejícím do orientálních poloh. Originální fasáda měla výraznou štukovou výzdobu, která se však dodnes dochovala pouze ve značně ochuzené podobě. Původně bohatě zdobený interiér svatyně má impozantní bazilikální podobu vysokého trojlodí s postranními galeriemi umístěnými vždy na pěti pilířích. Synagoga značně utrpěla devastací za 2. světové války i během komunistického režimu, kdy byla využívána pro různé účely. Dnes je spravována Sdružením Serpens, které ji zpřístupňuje veřejnosti, pořádá zde koncerty, divadelní představení a výstavy. Synagoga je ponechána ve stavu, v jakém se do dnešních dnů dochovala, jako výmluvné memento uplynulých dob.

7. Stará Libeň v ulici Na Hrázi a někdejší dům Bohumila Hrabala
Na Hrázi, Praha 8

V těsném sousedství Divadla pod Palmovkou, v blízkosti jeho zaměstnaneckého vstupu, se v ulici Na Hrázi 326/24 nacházel malý domek, jehož přízemní byt ve dvoře (bývalou kovářskou dílnu) si v roce 1950 najal pozdější světoznámý spisovatel a jeden z nejčtenějších českých autorů vůbec Bohumil Hrabal. V domě v ulici Na Hrázi (o které ve svých dílech psával jako o ulici „Na hrázi věčnosti“) Hrabal vytvořil nejen svá první díla, ale také řadu svých děl nejlepších a nejznámějších. K obývání nepříliš vhodné prostory Hrabalova suterénního obydlí, které však spisovateli inspirujícímu se surrealismem vyhovovaly pro svou netypičnost a dekadentní atmosféru, se staly také místem setkávání Hrabalových přátel – mj. Egona Bondyho. Dům Na Hrázi, který byl zvěčněn v několika Hrabalových prózách, podobně jako jeho okolí a celá Libeň, měl také nespornou výhodu v tom, že téměř sousedil s Hrabalovým zaměstnáním, které opustil těsně před tím, než se mu podařilo prosadit se jako spisovatel – v letech 1959 až 1961 totiž pracoval jako kulisák v Divadle S. K. Neumanna (dnes Divadlo pod Palmovkou) a hrál zde také několik menších rolí – své vzpomínky na tuto dobu zpracoval v povídce *Pražské jesličky*. V roce 1973 musel Hrabal milovaný byt v ulici Na Hrázi kvůli jeho nevyhovujícímu stavu opustit. Dům č. p. 326/24 byl spolu s celou jednou stranou ulice zbourán na jaře 1988 kvůli výstavbě metra a hlavně naddimenzovaného autobusového nádraží, které však nebylo v plánovaném rozsahu nikdy využito. Naproti zaměstnaneckému vstupu do Divadla pod Palmovkou dnes stojí pamětní kámen, jenž se měl stát základním kamenem hrabalovského centra, a opodál i Hrabalova zeď – dílo akademické malířky Tatiany Svatošové, která na zeď umístila řadu Hrabalových citátů, velký Hrabalův portrét a také několik autentických artefaktů z domu č. p. 326/24.

8. Libeňský plynojem
Ke Kouli 2228/2a, Praha 8

Nepřehlédnutelná stříbrná koule umístěná na návrší nad centrální libeňskou křižovatkou Palmovka byla vystavěna jakožto součást tlakového plynojemu v roce 1932. Jedná se o nejstarší kulový tlakový plynojem v českých zemích a jedno z prvních zařízení tohoto typu na světě vůbec. Průměr ocelové koule, zhotovené z plechů o síle 14 mm, je 20 metrů, její váha činí 270 tun. Svému původnímu účelu však plynojem sloužil pouze 13 let – během Pražského povstání byl na konci druhé světové války (naštěstí již vypuštěný) zasažen projektilem, jehož exploze plášť koule prorazila. V roce 1949 byl libeňský plynojem předán Výzkumnému a zkušebnímu leteckému ústavu a přeměněn na podtlakovou nádrž aerodynamického tunelu. Libeňský aerodynamický tunel s rychlostí proudění 3,5 Ma disponuje dosud největší rychlostí proudění vzduchu na území bývalého Československa. Koule libeňského plynojemu se pro svůj netradiční vzhled stala vyhledávaným námětem řady uměleckých děl.

9. Invalidovna
Sokolovská 24/136, Praha 8

Pražská Invalidovna byla vystavěna po vzoru slavné pařížské Invalidovny v letech 1731–1737 pro ubytování válečných invalidů nasazujících životy ve válkách vedených habsburskou monarchií. Projekt, který původně počítal s ubytováním pro 4000 válečných invalidů, vypracovali slavní architekti Josef Emanuel Fischer z Erlachu a Kilián Ignác Dientzenhofer. Z původního velkorysého záměru sice nakonec byla realizována pouze jedna devítina – i přesto však je pražská Invalidovna impozantní barokní budovou s několika křídly a s parkovou úpravou před průčelím. Svému účelu sloužila budova až do roku 1919, poté byla do roku 2014 sídlem Vojenského historického archivu a Vojenského ústředního archivu. Stav historicky mimořádně cenných budov byl v posledních desetiletích značně neutěšený (budovu poškodila mj. také povodeň z roku 2002, která poničila i cenné archiválie). V roce 2017 byla pražská Invalidovna vyhlášena národní kulturní památkou a zařazena mezi nejcennější památky ČR. V březnu 2018 přešla budova do majetku Národního památkového ústavu, který připravuje její rozsáhlou rekonstrukci, jež má být dokončena v roce 2024. V budoucnu má budova sloužit muzejním, galerijním, komunitním a vzdělávacím účelům.

Michal Lang

HAPPY CHICKEN CZ – drůbeží farma

Režie: Michal Lang
Premiéra 15. listopadu 2019

PP

SEZÓNA 2019/2020

DIVADLO
POD PALMOVKOU

WWW.PODPALMOVKOU.CZ

CRESTYL DOCK IN KOLKOVNA DOCK DRŮBEŽ PALMOVKA DENÍK RADIO 1 Regina DAB Praha XANTYPA